உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியார்மாணாக்கர்

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி-நாகலிங்கமுதலியாரால்

அரும்பதவகராதியோடு,

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதனவச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜய௵ ஆவணிமீ

1894.

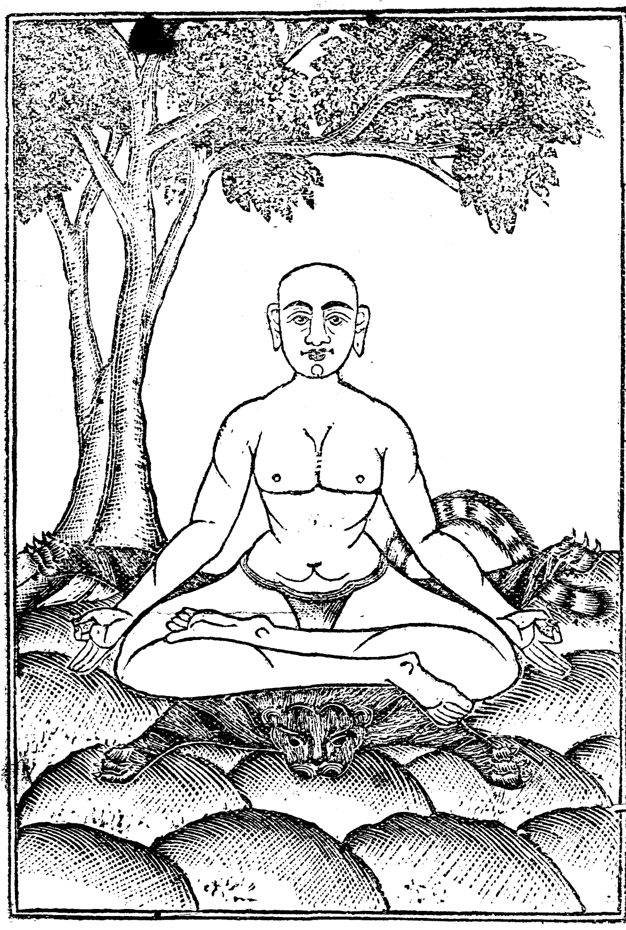

தாயுமானசுவாமிகள்.

உ

கணபதிதுணை.

நூலாசிரியர்வரலாறு.

எந்நாட்டினு நன்றெனப் பன்னூலாய்ந்த பாவலர்களாற் புகழப்படாநின்ற சோழமண்டலத்திலே வேதாரணியம் என்னுந் திருப்பதியிலே வேளாண்மரபிலே சற்றேறக்குறைய இருநூறுவருடங்களுக்கு முன்னே, அவதரித்த கேடிலியப்பிள்ளை யென்பவ ரொருவரிருந்தனர். இவர் அத்திருப்பதியில் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமானது திருத்தொண்டுகளுக்கு விசாரணைத்தலைவரா யிருக்குநாளிலே, இவரது யோக்கியதை கணக்கு வல்லமை முதலியவற்றைப் பற்றிச் சிலர் சொல்லக்கேட்ட திரிசிரபுர அரசனாகிய விஜயரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகனென்பவர் அவரை வரித்துத் தன்னிடத்தில் ஒரு பெரிய சேவையி லமர்த்திக்கொண்டனர். இங்ஙன மிருக்கையில், இவர் தாம் பெற்றிருந்த ஓராண்மகவைப் பிள்ளைப்பேறில்லாத தமது தமயனாருக்கு ஸ்வீகாரபுத்திரனாய்க்கொடுத்துவிட்டு, பின் தமது மரபு விளங்குதற்கு ஓர் புத்திரன் இல்லையே என்று ஏங்கினவராய்த் திரிசிரபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் தாயுமானேச்சுரரைப் பிரார்த்தித்துவந்தனர். அப்பெருமானருளால், தம்பாலவதரித்த புத்திரற்குத் தாயுமானவர் என்னுந் திருநாமஞ்சூட்டி இளமையிற்றானே கல்விபயிற்றுவித்தனர். தாயுமானவர்

மனமும் இளமையிற்றானே தத்துவப்பொருளை நாடி நிற்ப, இத்தாயுமானவரது அதிதீவரபக்குவத்தைக்கண்ட மௌனதேசிகரென்பார் வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப்பொருளை இவர்க்கு உபதேசித் தருளினார். இவரும் அவ்வுபதேசப்பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, நாடோறும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலே நிஷ்டை செய்துகொண்டு வருநாளிலே, தம் தந்தையார் தேகவியோகமாயினர். ஆதலும் அரசன் தாயுமானவர் தந்தையரினு மிகச்சிறந்தவரெனக் கேள்வியுற்று, இவரது வைதிகநிலையினை உணர்ந்திலனாய் கேடிலியப்பிள்ளையின் அலுவலில் இவரை யமர்த்தினன். இங்ஙனம் அமர்த்தப்பட்ட இவர் தம் திருவுளத்தைச் சிவத்தின்பாற் பதித்து லௌகிகத்தொழிலை நடாத்திவருகையில் இவரது மகிமைகளை அவ்வரசன் உணர்ந்தானாகி இவரை நோக்கி, தானிதுகாறும் தன் சேவையில் அமர்த்தி வைத்திருந்ததற்காக க்ஷமித்தருளும்படியாகவும், இனி நிஷ்டைக்குக் குறைநேராவண்ணம் நடாத்தியருளும்படியாகவும் வேண்டினன். பின்னர் தாயுமானவர் நிஷ்டையிலிருந்து குருவணக்கஞ் செய்துகொண்டிருக்குநாளிலே, தமையனார் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து திருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டனர். பன்னியாரும் ஓராண் மகவைப் பெற்றுக்கொடுத்துக் காலம் ஆயினாராக, தாயுமானவரும் துறவியாய்க் கௌபீனத்தோடு சிவாலயங்களைத் தரிசித்தும் அற்புதத் தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடியும் சிலகாலங்கழித்துப் பின்னர் சிவபிரானது திருவடிநீழலைச் சேர்ந்தனர்.

உ

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
அகவல்	உகூரு	காடுங்கரையும்	கருO
அகிலாண்டநாயகி	கருக	காண்பேனோ வென்கண்ணி	உஉக
ஆகாதோவென்கண்ணி	உஉச	சச்சிதானந்தசிவம்	ருரு
ஆகாரபுவனம்	எச	சித்தர்கணம்	கூO
ஆக்குவை	கருகூ	சிவன்செயல்	கOஅ
ஆசையெனும்	ககஉ	சிற்சுகோதயவிலாசம்	சாஅ
ஆரணம்	கOகூ	சின்மயானந்தகுரு	கஉ
ஆனந்தக்களிப்பு	உகூக	சுகவாரி	சஉ
ஆனந்தமானபரம்	கூசா	சொல்லற்கரிய	கOரு
இல்லையோவென்கண்ணி	உஉசா	தந்தைதாய்	கசாக
உடல்பொய்யுறவு	கஙரு	தன்னை	கருகூ
எங்குநிறைகின்றபொருள்	சக	தன்னையொருவர்	ககO
எடுத்ததேகம்	கருO	திடமுறவே	கருக
எனக்கெனச்செயல்	கஉO	திருவருள் விலாசப்பரசிவவணக்கம்	க
ஏசற்றவந்நிலை	கசஅ	தேசோமயானந்தம்	சாஉ
கருணாகரக்கடவுள்	உரு	தேன்முகம்	அச
கல்லாலின்	கசாகூ	நல்லறிவேயென்கண்ணி	உஉஎ
கற்புநெறிசிந்தை	கருகூ		

பதிகம்.	பக்கம்.
நினைவொன்று	அஅ
நின்றநிலை	உ௱
பராபரக்கண்ணி	கசுஅ
பரிபூரணானந்தம்	ரு
பலவகைக்கண்ணி	உஉஅ
பன்மாலை	அரு
பாடுகின்றபனுவல்	உ௱
பாயப்புலி	கஉசு
பெரியநாயகி	கசு0
பெற்றவட்கே	கசுஉ
பைங்கிளிக்கண்ணி	ககஅ
பொருள்வணக்கம்	க
பொன்னைமாதரை	கக
மண்டலத்தின்	கஉச
மலைவளர்காதலி	கருரு
முகமெலாம்	கருக
மௌனகுரு	கக
வண்ணம்	உ௱எ
வம்பனேன்	க0எ
வேண்டாவோ வென் கண்ணி	உஉஎ

எந்நாட்கண்ணியில்

பதிகம்.	பக்கம்.
தெய்வவணக்கம்	உ0௩
குருமரபின்வணக்கம்	உ0ச
அடியார்வணக்கம்	உ0ரு
யாக்கையைப்பழித்தல்	உ0ரு
மாதரைப்பழித்தல்	உ0சு
தத்துவமுறைமை	உ0எ
தன்னுண்மை	உக0
அருளியல்பு	உக0
பொருளியல்பு	உகஉ
ஆனந்தவியல்பு	உக௩
அன்புநிலைமை	உகச
அன்பர்நெறி	உகசு
அறிஞருரை	உகஎ
நிற்குநிலை	உகஅ
நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்	உஉ0

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

பதினான்குசீர்விருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடியெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெதுதன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சைவைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெதுசமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொருசித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்றவெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோனவுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். (௧)

ஊரனந்தம்பெற்றபேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினா
லுடலனந்தஞ்செயும்வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்கநரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமுமனந்தமதனான்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடிவருஷித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்தமழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசிமறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபதஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். (௨)

அத்துவிதவத்துவைச்சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகியானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தைமதசம்மதம்பெறாச்
சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கலநிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகிதநிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத்தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்

சித்தமறியாதபடிசித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர்தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். (௯)

பரிபூரணானந்தம்.

வாசாகயிங்கரியமன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும்பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய்விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேகநீங்குமெனவெண்ணிலோ
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்தநிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்குமெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்தநாய்க்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்
பாசாடவிக்குளேசெல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (க)

தெரிவாகவூர்வனநடப்பனபறப்பன
செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையுமோகங்கொள்பௌதிகஞ்
சென்மித்தவாங்கிறக்கும்

விரிவாயபூதங்களொன்றோடொன்றாயழியு
மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்பநிறைசூன்யமுபசாந்த
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளிபிறக்கின்றவருளருட்
பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்றைக்குமிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீயறிவிக்கவந்ததே
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௨)

ஆராயும்வேளையிற்பிரமாதியாலு
மையவொருசெயலுமில்லை
யமைதியொடுபேசாதபெருமைபெறுகுணசந்த்ர
ராமெனவிருந்தபேரு
நேராகவொருகோபமொருவேளையரவந்த
நிறைவொன்றுமில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துத்தட்டழிந்துளறுவார்வசன
நிர்வாகரென்றபேரும்
பூராயமாயொன்றுபேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்றவிரதியருமறிதுயிற்
போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ளசெயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௩)

அண்டபகிரண்டமும்மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
யாமெனவுமறிவுமுண்டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கி
னெண்டிசைவிளக்குமொருதெய்வவருளல்லாம
லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்
கியானெனதறத்துரியநிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனுமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்லவென்றுகண்டனைசெய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகணமிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள்போராடுதே
பண்டையுளகர்மமேகர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௪)

சந்ததமுமெனதுசெயலினதுசெயலியானெனுந்
தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
யிந்தநிலைதெளியநானெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
யிந்நிலையிலேசற்றிருக்கவென்றான்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுதேமலமாயைகன்மந்
திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும்யோசிக்குதேமனது
சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்

பந்தமறமெய்ஞ்ஞானதீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯)

பூதலயமாகின்றமாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரணமுடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்
நாதவடிவென்பர்சிலர்விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவமாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்டநிலயமென்றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்டசூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனதுசஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே, (௰)

அந்தகாரத்தையோரகமாக்கிமின்போலென்
னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமேபற்றினதுபற்று
யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப்படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச்சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவரார்கொலோ

தந்தைதாய்முதலானவகிலப்ரபஞ்சந்
தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோபிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ
பந்தமானதுதந்தவினையையேநோவனோ
பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (எ)

வாராதெலாமொழியவருவனவெலாமெய்த
மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும்வேதாந்தசித்தாந்த
மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணரவூகமதுதந்ததும்
பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ்சாசுவதவானந்த
போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருகவுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்றவென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
டாராதியறியாதமோனமேயிடைவிடாப்
பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (அ)

ஆழாழிகரையின்றிநிற்கவிலையோகொடிய
வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின்மீதுவடவனனிற்கவில்லையோ
வந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமணிலைநிற்கவில்லையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவில்லையோ
சப்தமேகங்களும்வச்ரதாரணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவேயிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவில்லையோ
மணிமந்த்ரமாதியால்வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவில்லையோ
பாழானவென்மனங்குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைக்கோரளவில்லையகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவரளகேசனிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரு
நேசித்துரசவாதவித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங்காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற்பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநானெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளேவீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (க0)

பொருள்வணக்கம்.

அறுசீர்விருத்தம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய்நிட்களமாய்நிராமயமாய்
        நிறைவாயநீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச்சமீபமுமாய்த்துரியநிறை
        சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமாயானந்தமயமாகி
        மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச்சுகாரம்பப்பெருவெளியைச்
        சிந்தைசெய்வாம். (௧)

யாதுமனநினையுமந்தநினைவுக்குநினைவாகி
        யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக்குயிராகியன்பருக்கே
        பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக்குணங்குறியொன்றறத்தன்னைக்
        கொடுத்துக்காட்டுந்
நீதிபராபரமானசித்தாந்தப்பேரொளியைச்
        சிந்தைசெய்வாம். (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
        பெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக்கெட்டாதபேரின்ப
        மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
        கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப்பொருளந்தப்பொருளினையாஞ்
        சிந்தைசெய்வாம். (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரையானெனதற்றவருறவை
யெந்நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமானநிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனைமுக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர்முத்திறைப்பக்கரமலர்கண்
முகிழ்த்துநிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப்பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மைநாம
மேதுமின்றியெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்பிரிவறநின்
றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியைமனதவிழநிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத்திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். (௫)

இந்திரசாலங்கனவுகானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தாலழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந்தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனிமலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல்செய்வாம். (௬)

பொருளாகக்கண்டபொருளெவைக்குமுதற்பொருளாகிப்
போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர்மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனை

யருளாளோர்க்ககம்புறமென்றுன்னுதபூரணவா
    னந்தமாகி
யிருடீரவிளங்குபொருளியாதந்தப்பொருளினையா
    மிறைஞ்சிநிற்பாம். (எ)

அருமறையின்சிரப்பொருளாய்விண்ணவர்மாமுனிவர்சித்த
    ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க்காரணங்கற்பனைகடந்த
    செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மணமெள்ளிலெண்ணெயுடலுயிர்போற்
    கலந்தெந்நாளுந்
துரியநடுவூடிருந்தபெரியபொருளியாததனைத்
    தொழுதல்செய்வாம். (அ)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந்தன்னகத்திலடக்கிவெறு
    வெளியாய்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர்கண்ணூடேயானந்தக்
    கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித்தானாகச்செய்தருளு
    மிறையேயுன்றன்
றண்ணாருஞ்சாந்தவருடனைநினைந்துகரமலர்க
    டலைமேற்கொள்வாம். (கூ)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென்மனவெளியிற்கலந்தறிவாம்
    வெளியினூடேந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச்சதானந்தமானபெருந்
    தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பாலுள்ளுருகிமொழிகுளறி
    யுவகையாகிக்

கண்ணீர்மாரிபொழிந்துதுனலுகுப்பக்கரமுகிழ்ப்பநின்னருளைக்
கருத்தில்வைப்பாம. (க0)

எண்சீர்விருத்தம்.

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெறுங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர்பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம். (கக)

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்தெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லவாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பாலிளைநல்செய்வாம். (கஉ)

சின்மயானந்தகுரு.

பதினான்குசீர்விருத்தம்.

அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினொலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராதமுத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்

சங்கரசுயம்புவே சம்புவே யெனவுமொழி
தழுதழுத்திட வணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொருசொல்லா லுணர்த்தியே
சொரூபாநுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

ஆக்கையெனுமிடிகரையைமெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனைமுடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வகையேதிநாட்சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவைபிறக்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாதபூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாதபேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீமுன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௭)

அவ்வியமிருக்கநானென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக்கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்லையென்னிலோபூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்றநாகபாசத்தினாற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவருஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின்வளர்ந்தோங்குதிவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. ([illegible])

ஐவகையெனும்பூதமாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல்லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில்சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீயுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
டொய்வளருநெஞ்சினர்கள்காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
போக்குவரவற்றபொருளே

தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (ச)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினு
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லமர்கின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண்டுடுத்தின்பமாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநினதருள்வந்துணர்த்தவிவை
போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினுமிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினெஞ்சதுபகீரெனுந்துயிலுறா
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகானதங்கமிவையென்கொலோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (ரு)

காரிட்டவாணவக்கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமைவெளியில்விட்டல்லலாங்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்றுபேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவிளையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடைபோக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்

பேரிட்டதன்சுருதிமொழிதப்பினமனைவிட்
டுடுருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாதபேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண் மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னைவடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௬)

கருமருவுகுகையனையகாய நினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான்
காண்டசவிருக்கஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின்னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுததங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்றவேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழ்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௭)

கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினொடுபோக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று

காடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப்பூதபேதமுமறறு
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச்சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிடநிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளெலாந்தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டியறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
மோராமன்மந்திரமுமுன்னுமன்முத்திரிலை
யொன்றேடிரண்டெனுமை
லொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவுநாதமா
மொலியெனவுமுணர்வுமுமற்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவநுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநினதருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கூ)

போதமாயாதிநடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதரவுவையாமலறிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேதுவினையேதுவினைதனக்
கீடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ்சிறிதுமிலையிசபர
மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௨௦)

பத்திநெறிநிலைநின்றுநவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியுநதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர்சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர்மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனோடங்கினயச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டுமெற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு

சித்திசெய்துஞ்ஞானமலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧௧)

மௌனகுரு.

ஆசைநிகளத்தினைநிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகிமதமாறுபாருக
வங்கையின்விலாழியாக்கிப்
பாசவிருடன்னிழலெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப்பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்தசின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுகவெள்ளம்படிந்துநின்
றிருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சாரமீதென்னையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௧)

ஐந்துவகையாகின்றபூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதிபிறிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்

சிந்தையறநில்லென்றுசும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநானதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகா
ணெந்தைவடவாற்பரமகுருவாழ்கவாழவரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழவேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே
வந்தகுருவேவீறுசிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௨)

ஆதிக்கநல்கினவராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவின்றியிடமில்லையோ
வந்தரப்புஷ்பமுங்கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையுமயக்குதேயையநான்
புக்கவருபோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தைமெய்யாகிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனைவெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப்பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௩)

மின்னனையபொய்யுடலைநிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமேமெய்யென்றும்வளர் மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்
பொன்னையழியாதுவளர்பொருளென்றுபோற்றியிப்
பொய்வேஷமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீதலாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதிபாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்டன்பின்
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (ச)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதிவேதமுடனாகமம்
புகலுமதினாலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறிகாட்சியனுமானமுத
னானுவிசங்கடோர்ந்து
நானெனக்குளறுபடைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோபானமுற்
றனுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதிசேவையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்

மானதவிகற்பமறவென்றுநிற்பதுகமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (ரு)

கல்லாதவறிவுமேற்கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாய்க்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியுமல்லாதுநன்மைகள
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதேயல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெயருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (சு)

கானகமிலங்குபுலிபசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையானெகிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேந்திவருமே
போனகமமைந்ததெனவக்காமதேனுநின்
பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புலிராஜர்கவிராஜர்தவராஜனென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்

ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதன்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும்வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (எ)

சருகுசலபக்ஷணிகளொருகோடியல்லாற்
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்ததாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடிமணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்டசிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீரும்வண்ண
மருமலரெடுத்துனிருதாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதென்னாள்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுலவேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்திலும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடுநடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்

தாங்காதுமொழிபேசுமரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிகரென்னப்ராதாபித்
திராவணாகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந்தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனோடேநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமைபோராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௯)

பற்றுவெகுவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான்வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ
சிற்றறிவதன்றியுமெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவேபறையறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றுன்மத்தவெறியினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்பதுன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கையநீசொன்னவொருவார்த்தையினை
மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௰)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ்சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கரசர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவேனே
வற்புதவகோசரநிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சயசொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுசூதமுங்
கற்பனையறக்காணமுக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧)

மண்ணாதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதிமனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற்றுள்ளனவுமௌனியாயச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண்டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணுருமிசையினொடுபாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவருப்

பக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரளநின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (உ)

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியதுமிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவருய்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்லகுருவானபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையெனநன்றுவறிந்தே
னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
னாகாதவண்ணமேயிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக்குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபகலாய்
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதையிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங்கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியாயருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான்

சிறுவீடுகட்டியதினடுசோற்றையுண்டுண்டு
தேக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்றகல்வியும்விவேகமு
நன்னிலையமாகவுன்னி
நானென்றுநீயென்றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலேவாடினேனெப்போது
கருணைக்குரித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௪)

மெய்விடாநாவுள்ளமெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியதுமெய்யிதற்கையமிலை
மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினேனுள்ளத்திருந்துநான்
பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமேபுகலவைத்தாயெனிற்
புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதெழுநீலகண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோதுநான்முகக்குருவே
மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்றவன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

பண்ணேனுனக்கானபூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடுநீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிருகைதான்குவிக்கவெனி
லென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போதரைக்கும்பிடாதலா
லென்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிணுதியாம்பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியேகேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெனெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

சந்ததமும்வேதமொழியாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலுமரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிதுபோதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர்சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
விந்த்ராதிதேவதைகள்பிரமாதிகடவுள
ரிருக்காதிவேதமுனிவ
ரெண்ணரியகணநாதர்நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கண்மற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (எ)

அள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததேவதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
ருள்ளுறையிலென்னுவினைவேத்தியம்ப்ராண
னேங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிதுசதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்டவமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரசமியாவுந்திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
கள்ளனறிவூடுமேமௌள்ளமௌளவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (அ)

உடல்குழையவென்பெலாநெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற
வூசிகாந்தத்தினைக்கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம்பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலேநிலவனையபுன்னகை
பூரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனையகைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப

மறைமேயமறைத்தாளெவெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனையவன்பர்க்கெளியை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
மருவரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (௯)

இங்கற்றபடியங்குமெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரின்சொற்குளுரைபொய்மையாமிழுக்குளையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தராவருள்ளக்கருத்தினுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத்தேவாயிருந்தே
சகலசுதவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப்பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே
சிந்தாகுலந்திமிரமகலவருஞானமே
தீனனேன்கரையேறவே
கங்குற்றபேராசைவெள்ளத்தின்வளரருட்
கனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧௦)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும்மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடுகுணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி

யுக்ரமிகுசக்ரதரனென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும்பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தாவெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியேயஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம்வல்லநீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர்கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவரநிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர்கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகூறாகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தாயிரத்தெட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும்பொன்னாக்குவீ
ரூரகனுமிளைப்பாறயோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீரென்மனக்கல்லையனன்
மெருகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௨)

பாரொடுநீராதியொன்றொடொன்றாகவே
பற்றிலயமாகும்போழ்து
பரவெளியின்மருவுவீர்கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறைவண்டாய்த்துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும்பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே
பூரணவிளங்குவீர்பிரமாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேலதாகப்பெருங்காற்
றுலாவினற்குரணையினான்
மேருவெனவசையாமனிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௯)

எண்ணரியபிறவிதனின்மானுடப்பிறவிதா
னியாதினுமரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினாலெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநானுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந்நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலேகௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினாலே

விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

பொய்திகழுமுலகநடையென்சொல்கேனென்சொல்கேன்
பொழுதுபோக்கேதன்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம்புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிதுசெய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிண்டிதைக்கண்டித்துநிற்றலெக்
காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங்குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையினொடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும்யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுநாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்கயோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரோகுணசாந்தரோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௭)

கெசதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாறுமும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்றநாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும்பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகால

மிசையமலர்மீ துறைமணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாதசிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விஜயஜயஜயவென்னவாசிசொலவேகொலு
விருக்குநம்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

ஆணிலேபெண்ணிலேயென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோலோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளையல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியைமுட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட்கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகநடையினைநடையினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன்மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௭)

கன்னலமுதெனவுமுக்கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததலைவமுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றதெல்லா

மென்னதறியாமையறிவென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிமென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலகமாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவணியாவனவன்முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள்சொன்னவவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்லவச்சொல்கேட்டடிமைமனம்
விகசிப்பநெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (அ)

பொற்பினொடுகைகாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
பொங்கிடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளானகனதந்திபடநூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாமனெடியவான்முட்டுநெடிய
பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராசசிங்கமென
மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (கூ)

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென் சொல்வேன்மதியையென் சொல்லுவேன்
கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோகர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னாட்டினுலோபழையஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரினங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையுமருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧௨)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனைகுணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன்
குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனையகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினுமறியாமையெத்தனை
கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனைவிர்தாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வதெத்தனைமுயற்சி

சிந்தையெத்தனைசலனமிந்த்ரஜாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனையமைத்தனையுனக்கடிமை
யானேனிவைக்குமானோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௧)

தெருளாகிமருளாகியுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்தவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகிநானாவிதப்
பொருளாகியப்பொருளையறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த்தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகிநன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப்பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்களறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந்தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமுமொன்றாகிமனதுழல
மலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள்கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெனென்றகம்வேறதாம்

வித்தையறிவாரெனைப்போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சீறுபுலிபோற்சிறிமூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம்மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும்வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனிசருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முழையிற்கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்துந்
தீயினிடைவைகியுந்தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னிமயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலேகனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவானவருணடிஞரடிமை
யுலகத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே (௪)

சுத்தமுமசுத்தமுந்துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்

ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமுமாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும்பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுடனெளிமையும்
பெண்ணினுடனாணுமற்று
நித்தமுமநித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமநீதியுமாதியொடநாதியு
நிர்விஷயவிஷயவடிவு
மத்தனையுநீயலதெனத்தனையுமில்லையெனின்
யாங்களுனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காராருமாணவக்காட்டைக்களைந்தறக்
கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ்சகமான பூமிவெளி
காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாரதியறியாதமோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகுமட்டுமோமாயைவன்
பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளைபோகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீமுன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாதசூதானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே

யண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௫)

வானுதிபூதமாயகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய்மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானுகிநின்றவனுநீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானுனெனக்குளறிநானுவிகாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனுலதிட்டவலிவெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனையெழுப்பவசமோவினிப்
போதிப்பதெந்தநெறியை
யானுலுமென்கொடுமையநியாயமநியாயு
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௬)

பொய்யினேன்புலையினேன்கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாததன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன்வெறியனேன்சிறியனேன்
வினையினேனென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற்றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனேயுயிரினுக்குயிரான
துணைவனேயிணையொன்றிலாத்

துரியனே துரியமுங்காணுதை நீதனே
சுருதிமுடிமீதிருந்த
சையனேயப்பனேயெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (அ)

எத்தனைவிதங்கடான்கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதானெள்ளளவுமாறவிலை
யாதினும்பிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டதீகையோடிரக்கமென்
சென்மத்துநானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரதமொருகனவிலாயினுந்
தெரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான்மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாதுசும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர்கண்டதாக்கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (கூ)

எக்காலமுந்தனக்கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளுமௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்

பொய்யுறவுபற்றலும்பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்காலமென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றே
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (கO)

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகுகற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினையெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையறாதுருகிநாடி
யுன்னியகருத்தவிழவுளநெகிழவுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்பவநுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற்றின்பம்வேம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனேசொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப்பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (க)

அன்பின்வழியறியாதவென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
வென்புலமயங்கவேபித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெள்ளமாகவந்துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்குமனமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந்திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனேயழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுறையாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (உ)

கல்லேனுமையவொருகாலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காதவன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்பமழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற்றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோதிருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ

சொல்லான் முழுக்கிலோசுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலாநெக்குடையரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகடனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
வன்பினான்மூர்ச்சித்தவன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான்மயிர்தோலரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலிலருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனைமெய்யென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோவுலகநடையையவொரு
சொப்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொருதெனுடல்காலின்முட்டைக்கவும்
வெடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
விழியிமைத்தங்ஙனேதண்ணருளைநாடுவேன்
வேறொன்றையொருவர்சொல்லி
னந்நேரமையோவென்முகம்வாடிநிற்பதவு
மையநின்னருளறியுமே
யானாலுமெத்தப்பயந்தவனியானென்னை
யாண்டநீகைவிடாதே

யிந்நேரமென் றிலையுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருதீர்வையாயமுண்டாயினு
மிறைஞ்சுசுகராதியான
நானினிமையாளாக்குமானுடம்வகுத்தவரு
டுணையென் றுநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடுசிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்கும்யோகப்
பாங்கிற்பிராணலயமென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனிதானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத்திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன்பெறாதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிருகண்ணீரிறைந்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவேயுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௬)

அரும்பொனேமணியேயென்னன்பேயென்னன்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமேயென்றென் றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி

விரும்பியேகூவினேனுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவெனிருகண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சகக்கள்வனேனுமுனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநானுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங்கைவிடுநீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (எ)

பாராதியண்டங்களத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டிமனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்கநிர்ச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினைசுகாதீதநிலயந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணருமனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவேகருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்கணிருவிகற்பத்தினாற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குழுக்கணிறைநேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப.நீக்கமறவசனமாப்
போதிப்பதெவனையனே
சாதித்தசாதனமியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானாயயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்கமனமாயைதனையேவினாலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுந்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (க)

அண்டமுடிதன்னிலோபகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
வனனடுவிலோவமிர்தமதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித்
தெண்டமிடவொருமூர்த்திநிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
திகழ்விந்துநாதநிலைதன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோகாணாதநிலையெனக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோபிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த

தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰)

எந்தநாள் கருணைக்குரித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன்முன்னொடுபின்மலைவறவு
மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலேட்டமெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவதுபொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவையென்னறிவிலறிவான
தெய்வமேயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவேயுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீயறியார்கள்போலவே
துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௧௧)

எந்நாளுமுடலிலேயுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம்பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவ்வேளுபிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மதியாயமாயெம்மடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தாசுபண்ணியெங்கள்

முன்னாகநீயென்னகோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்டமெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினாயிரஞ்
சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கஉ)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவுமசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசிலவறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததாரென்போலவுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயையெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென்கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம்
பொய்மெய்யிதமகிதமேல்வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொறுமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரியரெவருறவரெவர்பகைஞ
ரியாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (க)

அன்னையனையெனுஞ்சிலசமயநின்னையே
 யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமயமல்லாதுபேய்போல
 வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாமலொன்றைவிட்டொன்றைப்
 பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும்வெளியென்றுநாதாதி
 பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னெறிலாததோரணுவென்றுமூவிதத்
 தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமயமிவையாகிவேறதாய்ச்
 சதாஞானவானந்தமா
யென்னையெனைக்கருணைவிளையாட்டிருந்தவா
 றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகமபுராணமிதிகாசமுதல்
 வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவிதத்துவிதமார்க்கத்தையே
 விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமேயத்துவிதஞானத்தை
 யுண்டுபண்ணுஞானமாகு
மூகமனுபவம்வசனமூன்றுக்குமொவ்வுமீ
 துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச்சரியையாதிகள்போது
 மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னைநானென்றுபாவிக்கி
 னத்துவிதமார்க்கமுறலா

மேதுபாவித்திடினுமதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௩)

சொல்லானதிற்சற்றும்வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற்சங்கற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனையெனுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காதபூவைபோற்றானே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்குமிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணாதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியேயணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
வெல்லாமும்வல்லசித்தனமாயையேழையா
மென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௪)

கண்ணார்நீர்மல்கியுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும்பாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணாபரஞ்சோதியப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவுமேவெழுந்த
வன்பர்கிநாடகநடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்

றண்ணாருநின்னதருளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலையீதென்றுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறொன்
றெண்ணமலுள்ளபடிசுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (ரு)

காகமானதுகோடிகூடிநின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடிமுன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினவரைவாதிக்கவல்லதோ
தமியேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும்வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும்வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமலியோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லைசகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேசமாய்நின்னோடிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றாதோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (சு)

ஒருமைமனதாகியேயல்லலறநின்னருளி
லொருவனான்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோமாயாவிசித்ரமென
வேயுமோவிடமில்லையோ

வருளுடையநின்னன்பர்சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
யகிலம்படைத்தெம்மையாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெறுபூரணங்குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான்புரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோதொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினையெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (எ)

நில்லாதுதேகமெனுநினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேரோயுபாயமொன்றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோவொரேங்கியுபரதிபெறக்
காணவில்லையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப்பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியமநியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ்சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையுமில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மரவுரியுடுத்துமலைவனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல்வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியுநீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய்நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினாரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடுவேண்டுவபுசித்தணையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதிவீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள்சையோகமாயினோ
மெப்படிபிழைப்பதுனையா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

முத்தனையமூரலும்பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன்னதமேற்றவிருகும்ப
முலையின்மணிமாலைநால
வைத்தெனைமயக்கியிருகண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும்பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம்புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததெனாற்
போராட்டமல்லவோபேரின்பமுத்திப்
பூமியிலிருந்துகாண

வெத்தனைவிகாதம்வருமென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கO)

உன்னிலையுமென்னிலையுமொருநிலையெனக்கிடந
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாதவாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டாதொருங்கவிருவினையிறைற்
றுவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில்லாமாயையதனுற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திடவகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பினொடுகீழ்மேனடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்தநிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்கவியல்புகூரருள்வடிவ
மெந்நாளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கக)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப்பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணுச்சுயஞ்சோதியாயணட
பகிரண்டவுயிரொவைக்கு

நேராகவறிவாயகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய்வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிற்றிநீசும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியேதாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவினிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவதநிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧)

சூடக்கொடுகுணக்காதிதிக்கிளையுழக்கூடு
கொள்ளல்போலைந்துபூதங்
கூடுஞ்சுருங்கிலைச்சாலேகமொன்பதுஞ்
சுலாவுநடைமனையைநாளும்
வடக்கயிறுவெண்ணரம்பாவென்புதலசயினுன்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றதைத்தோவெண்ணீர்செந்நீர்கண்ணீர்
மலநீர்புண்ணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக்கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்றசுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச்சதமென்றுசின்மயந்
தானாகிநிற்பதென்றோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௨)

பாசத்தினாற்கவிதைபாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன்மூவர்செய்பனுவலனு
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிதுமுயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதிலூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடவொக்குமல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினாற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிதுமொழியவில்லைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவென்றான்
முற்றாதுபரிபாகசத்திகளனேகநின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்குமமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௯)

இம்மையுளவுபோலவொருகற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்குமாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான்சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளுமாக்கினானுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுளநற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்த்ரஜால
மமையவொருகூத்துஞ்சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலாமொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ

சமையநெறிகாணாதசாக்ஷிநீசூக்ஷமமாத்
 தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. (௪)

இனியேதெமக்குனருள்வருமோவெனக்கருதி
 யேங்குதேநெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரைநாளைக்கிருப்பரொன்
 றெண்ணவோதிடமில்லையே
யனியாயமாயிந்தவுடலைநானென்றுவரு
 மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான்கற்றதுங்கேட்டது
 மவலமாய்ப்போதனன்றோ
கனியேனும்வறியசெங்காயேனுமுதிர்சருகு
 கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தினள்ளிப்புசித்துநான்
 கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற்கெண்ணினேனெண்ணமிது
 சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. (௫)

மத்தமதகரிமுகிற்குலமென்னநின்றிலகு
 வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகரமொய்த்தசந்திரகாந்த
 மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன்முத்தநகையார்களொடு
 முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென்யோகத்தினிலைநின்று
 மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்

கைத்தலநகப்படைவிரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழைநூழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற்குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலைபெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிதுணிவிதன்றே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (சா)

கைத்தலம்விளங்குமொருநெல்லியங்கனியெனக
கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின்மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிருவிகற்பமேலில்லையா
லொன்றேடிரண்டென்னவோ
வுரையுமிலைநீயுமிலைநானுமிலையென்பது
முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளனில்லையெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதியொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்டகுருமௌனிகையினற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (எ)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீயாங்களடியேங்
கர்மபந்தத்தினாற்சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்ததுனனதருளே

வாயாரவுண்டபேர்வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிற்கநின்வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினாற்பெறுபேறுதா
னேயாதுபெறவொணாமுறையிட்டதாற்பின்ன
ருளாறுவதுகருமமன்றோ
முபயநெறியீதென்னினுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையுமுனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௮)

இன்னம்பிறப்பதற்கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகுமதிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காதுசேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக்குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீப
மின்னும்ட்டிக்ககண்டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து
வீட்டுநெறிகூட்டிடுதன்மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறியனாற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௯)

வேதாவையிவ்வணம்விதித்ததேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாதுநிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிற்
போதமேநிற்குமப்போதத்தைநாடிலோ
போதமுநின்னால்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறையாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்து
மாதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீயாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்றதாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧௦)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலைநன்னீழல்வைகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்
கொள்ளுகினுமந்நீரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதெனமுன்றிலிடையுலவுவே
வசதிபெறுபோதும்வெளளை
வட்டமதிபட்டப்பகறபோலநிலவுதர
மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணு ம
வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய்விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்

சந்ததமுநின்னருளைமறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (கக)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறிநன்னீழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லுமியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தைநிர்மலமதாகவே
கமலாசனாதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலையம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி
யுருகிவருமமிர்தத்தையுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
யொன்றோடிரண்டெனாச்சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித்தேகமொடுகாண்பனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (க)

இப்பிறவியெனுமோரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையினெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுங்

துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங்காறுறுவானதி
சுரந்தெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர்வருவதென்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங்கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (உ)

தந்தைதாய்தமர்தாரமகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணிமாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொறாமைலோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமிசேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின்னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாதுசுழலும்வகையென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (ங)

ஆடாமலோய்ந்திட்டபம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்வீழநேரே
யறியாமையாகின்றவிருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேனோசரியைகிரியையின்முயன்றநெறி
கூடினேனோவல்லனியா
னீடாகவேயாறுவீட்டினிரம்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருநிதியினைக்கட்டியோகபரனாகாம
லேழைக்குடும்பனாகித்
தேடாதழிக்கவொருமதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௪)

பாடாதுபாடிப்படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோவென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ்சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியேயெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென்முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமேசங்கேதமாவிந்த
வன்மையையளாப்பித்ததார்

தேடாதுதேடுவோர்தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (ரு)

பிரியாததண்ணருட்சிவஞானியாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பவுண்மையையளித்தனையென்மனதறப்
பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடுநாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிருவம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன்மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச்சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கிமிகவறிவின்மையாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (சா)

ஆராரெனக்கென்னபோதித்துமென்னவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடியையெலாங்கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
பேராமனின்றபரவெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றினும்
பின்னமுறமருவாதகன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுந்

தாராதுதள்ளவும்போகாதுனலது
தள்ளினும்போகேனியான்
றடையேதுமில்லையாண்டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலைநடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியைவசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்கமுதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத்தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாமலுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையொடிருக்கலாமற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங்கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியேசும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவருமேதுமறியாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்

கல்லாதவறிவிற்கடைப்பட்டநானன்று
        கையினாலுண்மைஞானங்
    கற்பித்தநின்னருளினுக்கென்னகைம்மாறு
        காட்டுவேன்குற்றேவலா
னல்லார்ந்தமேனியொடுகுண்டுகட்பிறையெயிற்
        றுபாசவடிவமான
    வந்தகாநீயொருபகட்டாற்பகட்டிவ
        தடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்றுபேசவாயதுதந்த
        செல்வமேசத்தாகியென்
    சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
        தேசோமயானந்தமே. (௬)

மின்போலுமிடையொடியுமொடியுமெனமொழிதல்
        மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப [போன்
    வீங்கிப்புடைத்துவிம்முமையன்னகொங்கைமட
        மின்னார்கள்பின்னேவலா
வென்போலலைந்தவர்களுற்றவர்கள்கல்லார்க
        ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
    வென்செய்கேனம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
        யேதென்றெடுத்துமொழிவே
னன்பால்வியந்துருகியடியற்றமரமென்ன
        வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
    மடிகளேயுமதடிமையாங்களெனுநால்வருக்
        கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகிவடவாலிருக்கின்ற
        செல்வமேசத்தாகியென்
    சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
        தேசோமயானந்தமே. (௬0)

புத்தமிர்தபோகமுங்கற்பகநனீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டுமாலென்றுதள்ளவுமெ
மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மௌனதேசிகனென்ன
வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலைவிளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கக)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழுகலகைநாய்நரிகள்
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவவாசல்பெற்றுவளர்
காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறியிட்டபெட்டியைமு
மலமிகுந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமிதத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனுமின்னையொத்திலகு
வேதமோதியகுலாலனார்

வனையவெய்யதடிகாரணையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொய்யைமெய்யெனக்கருதி
யையவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (க)

குறிகளோடுகுணமேதுமின்றியன்
லொழுகநின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியதுவாயிருந்தபடி
கொடியவாணவவறைக்குள்
யறிவதேதுமறவறிவிலாமைமய
மாயிருக்குமெனையருளிஞ
லளவிலாததனுகரணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்துநான்
பிறிவிலாதவணநின்றிடாதபடி
பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
பெரியமாயையிலழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனைவந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
டெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (உ)

ஐந்துபூதமொருகானனீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடுவேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
தொந்தரூபமுடனரூபமாகிகுறி
குணமிறந்தவளர்வஸ்துவே

துரியமேதுரியவுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடுவாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயெனவிடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதையறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௩)

ஐவரென்றபுலவேடர்கொட்டம
டங்கமர்க்கடவன்முட்டியா
யடவிநின்றுமலையருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபனிவெயிலினான்
மெய்வருந்துதவமில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவுபானநன்னெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில்யாததற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும்
புத்தியூகமறிவற்றமூகமிவை
பொருளெனக்கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருள்படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௪)

ஏகமானவுருவானநீயருளி
னனேகவுருவாகியே

யெந்தநாளகிலகோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளதுவரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநலசனனமீதிது
ளறியவேண்டுவனவறியலா
மோகமாதிதருபாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபரமானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமேநழுவிநானுமோநழுவில்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (ரு)

நியமலக்ஷணமுமியமலக்ஷணமு
மாசனுதிவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதயபத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபாநலத்
தியலறிந்துவளர்மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினு
லெல்லையற்றுவளர்சோதிமூலவன
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
வயமிகுந்துவருமமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்தவாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிகுந்துவருசித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனே

தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (சு)

எறிதிரைக்கடலின்கர்த்தசெல்வமிக
வல்லவென்றொருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுறைபேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர்செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலைநின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்றுகுருவாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவரவந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேழைநமதடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளுமுலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா
யிதமுரைப்பவெனதென்றயாவையு
மெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடைபயிலவன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையுமகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே
பவ்வவெண்டிரைகொழித்ததண்டரளம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே

பாடியாடியுளுருடைந்துடைந்தெழுது
பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவன்புருவமாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (அ)

மத்தர்பேயரொடுபாலர்தன்மையது
மருவியே துரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடுகாலமாதியை
மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிதுநம்புமென்னையொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரொனநடத்தவந்ததென
பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ
சுத்தநித்தவியல்பாகுமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகைநல்லகாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படிமயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௯)

பன்முகச்சமயநெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும்வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர்வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேக்கியாய்த்

தனியிருப்பவடநீழலூடுவளர்
சனகனாதிமுனிவோர்க்கடஞ்
சொன்மயக்கமறுதீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவருளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பாலுவாய்த்
தென்முகத்தின்முகமாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்திலும்வணங்குவேன்
றெரிவதற்சரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௧௦)

ஆகாரபுவனம்சிதம்பரரகசியம்.

எண்சீர்விருத்தம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாற்கண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுதுணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே
வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேசாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. (௧)

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போலணிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்

சனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றேனே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. (உ)

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரினபமாகவந்தபெருக்கேசேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போறசமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே. (௩)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணுதாரற்றநாறு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடன்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறென்
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே. (ரு)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி

நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணுதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே. (சு)

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும் [ளே.
விழுப்பொருளேயான்சொலும் விண்ணப்பங்கே

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கனவீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மநுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றே
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரொன்றும். (அ)

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
தெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு

மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (கூ)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிகைக்ஷசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ. (கo)

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். (கக)

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானென்றுகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
கண்டவுடனந்தங்காண்டலாகும். (கஉ)

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளுமடியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளேநீ

நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
　　நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
　　விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
　　பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி. (கங)

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
　　வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
　　யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
　　மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து
　　பதிந்ததென்கொலென்னுமப்பான்மையென்கொல்.

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
　　நலிந்தவுடன்சகமாயைநானாவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
　　சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ரூனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
　　முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீநீரொன்று
　　மண்ணென்றுமலையென்றும்வனமதென்றும்.(கரு)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணாமையாதி
　　மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று
　　மதைவிளைக்கும்வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
　　சாதகமொன்றும்மதற்குச்சாட்சியாகக்

கலைபவாநெறியெனறுந்தாக்கமென்றுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும். ()

காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்சட்டோடேதான்
வீணினிற்கர்ப்பூரமலைபடுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
வூனுறக்கமின்பதுன்பம்பேரூராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து. ()

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம்.(சஅ)

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிரியாமற்றன்னருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்நாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. (சகூ)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்

சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. (உ0)

இல்லையில்லையென்னினொன்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயான்றானென்னத்
தோன்றுதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே. (உக)

தானானதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்று
ஞானாகாரத்தினொடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும். (உஉ)

அதுவென்றுலெதுவெனவொன்றநுக்குஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரொன்றும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த

கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருளகூரிந்தக்
கதியன்றியுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரோன். (உ௯)

பாராதிவிண்ணனைத்துநீயாச்சிந்தை
பரியமடலாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென்ப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போனெஞ்சம்புலமபியுள்ளே
நீராளமாயுருகிக்கண்ணீரசோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன்.

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெறறவனபனையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலைபுன்சருகாதியருந்தக்கானங்
கடன்மலையுங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரோ. (உரு)

நேரோதானிரவுபகல்கோடாவண்ண
நித்தம்வரவுங்களையிந்நிலக்கேவைத்தா.
ராரோயங்கவர்பெருமையென்னேயென்பே
ன்டிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
பேராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்பே•ற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன். (உசு)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக

தேன்முகம்.

அறுசீர்விருத்தம்.

தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னாட்டியவகிலமாயை
கான்முயற்கொம்பேயென்கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுளரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும். ()

வேண்டுவபடைத்தாய்நுந்தைவிதிப்படிபுரந்தானத்தைக்
காண்டகவழித்தான்முக்கட்கடவுடானினையவாற்று
லாண்டவனெவனோவென்னவறிகிலாதகிலநீயே
யீண்டியவல்லநீரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டனவல்லவென்றேகழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்பறந்தனமாயையோடே
வெண்டலைவிழிகைகாலில்விளங்கிடநின்றான்யாவன். (௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசிவிரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிநெடுமூச்சாகக்
களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி. (௪)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கைகண்
முறைமையினோங்கநாதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங்
குறைவிலாவணிநிறைந்துகோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாமியார்க்குமிதயசம்மதமீதல்லால். (௫)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர்கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைதானுநானென்னவந்துநிற்கும். (௬)

நானெனநிற்குஞானஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்ருகவேதான்
றேனெனருசிக்குமன்பாற்சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநிறைந்தானந்தமாகடல்வளைவதின்றே. (எ)

இன்றெனவிருப்போமென்னினென்றுஞ்சூனியமாமுத்தி
நன்றெருடுநீதுமன்றிநாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தத்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவரைநான்கேட்கவுணர்வில்லைகுருவுமில்லை. (அ)

இல்லையென்றிடினிப்பூமியிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாகனன்சொலுநெறிக்குவீணிற்
றொல்லையேதுகமாதிதொடுப்பதேன்மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந்திருமினென்னவுறவுசெய்திடுவனந்தோ. (கூ)

அந்தணர்நால்வர்காணவருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானென்றியம்பினனெமைப்படைத்த
தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந்தலைவனேநுந்தையன்றோ
பந்தமில்சித்திமுத்திபடைக்கின்னருள்பாலிப்பாய். (௧0)

பன்மாலை.

எண்சீர்விருத்தம்.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொனமாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிற்பே

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்கா மாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரொட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (உ)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லா தவகண்டவாழ்வே. (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவென்னக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. (௪)

நானினிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி

பூரணமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரொனவுமென்னையொன்றாவுள்ளேன்வைத்தா
யாணமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே. (௫)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வயிராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடுதழைதின்றாற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன்
றன்னேன்பன்னூலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளோநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனகனமேசோதிக்குன்றே. (எ)

குன்றாதமுவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றாயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்

கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
 மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரோறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
 தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
 கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றாற்கட்டி
 வார்த்தைசொன்றாற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
 வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ. (கூ)

எந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
 வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவறாக்குமயங்கிற்றல்லாற்
 றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
 றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலந்தேனுன்னை
 மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (கo)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினகமென்பார்
 நிற்குமிடமேயருணிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்பவருள்வடிவானதுமேற்
 றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலயம்
 பெற்றாரோபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்

மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமன்னொருசொற்கொண்டே.()

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த [நக
வொருமொழியேமலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழி
குருமொழியேமலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங்
கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லைமொழிக்குமொழிருசிக்கக்
கரும்பனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லையுன்னைவிட்டுநீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நில்லே. (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலையன்றெனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்யன்றோநிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயேன்படித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றேகண்டனையுமன்று
சொல்லாலேபயனில்லைசொன்முடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமர்க்கடம்போற்றொட்டதுபற்றுநில்
லெல்லாருமறிந்திடவேவாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமக்கிடமென்றறிந்தே. (ங)

இடம்பொருளேவலைக்குறித்துமடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டாயிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலேயஞ்சாதேநிராசை
மன்னிடமேயிடமந்தமாநிலத்தேபொருளுந்
திடம்பெறவேநிற்கினெல்லாவுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர்சனகன்முதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானையென்னவுநீபாசக்
கட்டானநிகளபந்தக்கட்டவிழப்பாரோ. (ச)

பாராதியண்டமெலாம்படர்கானற்சலம்போற்
பார்த்தனையேமுடிவினின்றுபாரொதுதானின்ற

தாராலுமறியாதசத்தன்றேவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்துமதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகவுநீமற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றையுநீமுன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கியின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்துவிள்ளவும்வாயின்றிக்
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக்
கும்பிட்டுச்சகம்பொயெனத்தம்பட்டமடியே. (௬)

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேற்கொண்டா
லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொருகுறையுமில்லையெடுத்த
கோலமெல்லாநன்றாகுங்குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போலவருளுதயம்பெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந்தந்தாலுங்களியாப்
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணம்வருமே. (௭)

வரும்போமென்பனவுமின்றியென்றுமொருபடித்தாய்
வாளுதிதத்துவத்தைவளைந்தருந்திவெளியா
மிரும்போகல்லோமரமோவென்னுநெஞ்சைக்கனன்மே
லிட்டமெழுகாவுருக்குமின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசீனிச்சருக்கரையோதேனோ
கனியமிர்தோவெனருசிக்குங்கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா

ரரும்போநன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கன்னி
யறிவாளோவபக்குவர்க்கோவங்நலந்தான்விளங்கும். ()

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
தன்மையினுற்படைத்தளிக்குந்தலைமையதுவான
கோனுகவொருமுதலிங்குண்டெனவும்யூகங்
கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானுகவம்முதலேநிற்குநிலைநம்மான்
மதிப்பரிதாமெனமோனம்வைத்ததுமுன்மனமே
யானுலுமனஞ்சடமென்றழுங்காதேயுண்மை
யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலதொன்றிலையே. (௯)

பொன்னைமாதனை.

கலிவிருத்தம்.

பொன்னைமாதனைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே. (௧)

தன்னதென்றுனைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டிஞற்
பின்னையுய்கிலன்பேதையனுவியே. (௨)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுள்பான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டுமமிர்தருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. (௪)

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. (௫)

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாரருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டென்பெயர்சொல்வதே. (௬)

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லைநீயென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே. (௭)

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. (௮)

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுதீதறவைத்தநடுவதே. (௯)

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனுனருள்பெற்றுந்திடமிலேன்

சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. (௧௦)

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரோமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனிலென்கொல்செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. (௧௨)

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (௧௩)

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேறொருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (௧௪)

வேண்டுஞ்சீரருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டைநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. (௧௫)

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றே
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. (௧௬)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாயப
பாரிற்கண்டவையாவுமபருகினை
யோரிற்கண்டிடுமுமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. (௫௰)

ஐயமற்றவதிவருணாக்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. (௫௧)

எங்ஙனேயுய்ய்யானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்களாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவாாசடைக்கண்ணுதலெந்தையே. (௫௨)

கண்ணீர்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மண்ணுடைநதும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. (௫௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ
நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. (௫௪)

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனென்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே. (௫௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகரம்பமோநெறி

நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. (௫௬)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனாந்தமே. (௫௭)

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்களைக்கக்கடவதே. (௫௮)

களையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வளையினானுனைவந்துகலந்திலே
னுளையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தளையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே. (௫௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூளைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே. (௬௦)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. (௬௧)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியளைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே. (௬௨)

தூயதான துரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. (சங)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே. (சச)

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வம்
கையினாற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்
பொய்யனாகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே. (சரு)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றனைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்வியே. (சசா)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. (சஎ)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபராங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. (சஅ)

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ

வென்மனோரதமெய் தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணுதனிருக்கவே. (௪௯)

நாதகீதனென்னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. (௫௦)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோபெரியோரலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. (௫௧)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. (௫௨)

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றனைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. (௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. (௫௪)

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. (௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. (௫௬)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுனைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணானந்தமூர்த்தியே. (௫௭)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்றானந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கிந்தகுறிப்பதனால்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினாற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்திச்
சுகத்தினான்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (௬0)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்திருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்

படியிலேழைமைபற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௯௨)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. (௯௩)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதியெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே. (௯௪)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே.

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. (௯௬)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரோமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (௯௭)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. (௯௮)

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. (சுகூ)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியேயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. (எ0)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. (எக)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. (எஉ)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே. (எங)

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (எச)

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்யினை

யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்ரெழுந்தெய்வமே. (எரு)

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவவொன்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வவொன்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக்குறு துணையாயிந்தச்
சுற்றமோகமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே
மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. (எஅ)

ஆ ர ண ம்.

எ ழு சீ ர் வி ரு த் த ம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளுங்,காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிடலமதனுற்போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. (க)

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்,தடமுறும்கிலமடங்குநாளம்மைதன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே, படருறுசோதிக் கருணையங்கடலே பாயிருட்

பகேரிற்கிடக்கக், கடனதோ நினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்க வர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. (௨)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து மண்ணையும்விண்ணை யுந்தெரியா, தளம்பெறுந்துரும்பொத்தர்வியோடாக்கையான ந்தமாகவேயலந்தேன், களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்கா ட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ, ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினின டிக்குமுண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்றுலப்பிலாவானந்த மான, வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலேவெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே, கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பேகரு வெனக்கிடந்தபாழ்மாயப், பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற் றிப்பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்தபழவடியார்க்கருள்பழுத் துச், சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமேசோதியேதொண்டனே னின்னை, யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பொருமலிருந்தது மென்கணிலிருட்டைக், கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வே ண்டிக்கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்காரணங்கண்டு சும்மாதான், வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம் வருந்தி னேன்மதியின்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா டுணர்பவர் யாவருலகவர்பன்னெறியெனக்குப், பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவேபோற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு மறிந்திடினிர்க்குணநி றைவு, முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடிற்சுக மனமாயைக், குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்குணமெனப்பு ன்னகைகாட்டிப், படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்பாக்கியமெ ன்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்றெண்ணுவேனேவ்வொருகாலம், புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்பொருந்துவேனஃதொருகாலம், பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்பித்தனேனன்னிலைபெறநின், றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக் கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்,கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்காயமோபொய்யெனக்கண்ட, திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ் சேருமோவாவலோமெத்த, வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமயமளவிடாவானந்தவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவணுகாமார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்மோனமல்லால்வழியுண்டோ, படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்தபசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா, லடியிலேயிருந்த வானந்தவரசேயன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (க௦)

சொல்லற்கரிய.

அறுசீர் விருத்தம்.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன், கல்விற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு, மல்லிற்கரியவந்தகனார்க்காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசாமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே. (ங)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவானிரவும்பகலுந்தோற்றும, லன்
பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணவரசேயெனக்கூவிப், பின்புற்
றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித், துன்ப
க்கடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே.()

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூ
த்தாடற், செழுந்தசுடரோயிமையவரையென்றுய்கண்ணுக்கினி
யானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ, ய
ழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (ரு)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்[யே.
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறு

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைகுடும்பக்கூத்துட்டுளைந்துதடு
மாறுநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை [னே.
யாறாய்ப்பெருகும் பெருங் கருணை பரசேயென்னையாள்வா

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல [த்
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனை
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன் கருத்
நானேதென்றிங்கறியேனோநம்பினேன்கண்டருள்வாயே.[தை

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணுக்கள்வனுநீ, பண்
டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ, யெண்டோ

ண்முக்கட் செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு, தொண் டாய்ப்பணிவரவர்பணிநீசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (கூ)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சு மையாளாக், கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையே நினதருளால், வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலசவியப் பனைத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொப்பனம்போலெந்தாயிருந்த தென்சொல்வேன். (கO)

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டுமன்னருள்வெள்ளராய
வும்பர்பாலேவல்செய்யென்றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தேனினியொன்றுங்குறைவிலேனே.

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக்கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித்துளைந்துநான்றோன்றுவாறுள்
ளுறையிலேயுணர்த்திமோனவொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (உ)

இருநிலமாதிநாதமீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூயபேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக்கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே. ()

வஞ்சனையழுக்காறுதிவைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மேனெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமன்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநாளெந்நாளோ

மனக்கிலேசங்கடீர்ந்தமாதவர்க்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீராநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குருகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லலுறானே. (எ)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினானே. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளரவோதனியனேனே. ()

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே. (௧௦)

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும்வருமெனத்தேறேனுரு
மவ'நதருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனாசைவெள்ளந்

கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே.(௨)

எழுசீர்விருத்தம்.

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுந்தெழுந்தை யநின்சரண, மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கே யபயமென்றஞ்சலிசெய்துள், ளுடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்துநானசைவறநிற்பத், தொடர்ந்துநீயெனையாட்கொள்ளுநாளென்றோசோதியேயாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம்யாவுமற்றகம்புறநிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான்றொண்டனேன் சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாவண்ணங் கைவிடன்முறையோபுன்மையேனென்செய்கேன்மனமோ,வாதியாநின்றதன்றியும்புலன்சேர்வாயிலோதீயினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனும்வேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்காமத், தீயிலேவெதுப்பி யுயிரொடுந்தின்னச் சிந்தைநைந்துருகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன்றுயினுங்கருணையாமன்று, ஞயகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடு நாட்டமோட்டத்துணிறைந்த,வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்குமார்க்கமேமருளர்தாமறியா, மோனமேமுதலேமுத்திநல்வித்தேமுடிவிலாவின்பமேசெய்யுந், தானமேதவமேநின்னைநானினைந்தேன்றமியனேன்றனைமறப்பதற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும் வந்துநின்னன்பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கினன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினிமித்தந், துறவதுவேண்டுமௌனியாயெனக்குத்தூயநல்லருடரினின்னம், பிறவியும்வேண்டும்யானென்னதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே. (எ)

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே, நற்றவத்துணையேயானந்தக்கடலேஞானநாருஞானஞேயங்க,ளற்றவர்க்கருநடட்புடைக்கலப்பேயனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநின்னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. (அ)

அன்றுநால்வருக்குமௌனிநெறிகாட்டுமன்புடைச்சோதியேசெம்பொன், மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவானமேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத்துரந்திடுமதியே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக்கடந்தவர்நினைவேநேசமேநின்பரம்யானே. (கூ)

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தபேரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத்தன்னவனாக்கவுந்தகுங்காண், வானெனவயங்கியொன்றிரண்டென்னுமார்க்கமாநெறிதந்துமாறாத், தேனெனருசித்துளன்பனைக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசிவமே. (க0)

தன்னையொருவர்.

அறுசீர்விருத்தம்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானாயெங்குநிறைந், துன்னர்க்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா,யென்னுட்கலந்தாயானறியாதிருந்தாயிறைவாவினியேனு,நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளாணிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளர், வினையைக்களைக்கும்பரமவின்ப வெள்ளப்பெருக்கேகினதருளால், மனைவிபுதல்வரன்னைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங்குனைமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. ()

வரும்போமென்னுமிருநிலைமைமன்றொருதன்மைத்தாகிக்,கரும்போதேனேமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்து நலந், தரும்பேரின்பப்பொருளேநின்றன்னைநினைந்துநெக்குருகே, விரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே. (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினாற், பிறியுந்தரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச்,செறியும்பொருணீநின்னையன்றிச்செறியாப்பொருளுன்பெறும் பேற்றை, நெறிநின்றெழுகவிசாரித்தாணினக்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டு, நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன், மனதென்பதுமோவென்வசமாய்வாராதையநின்னருளோ,தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலுடையாய்பாழ்ம், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைபட்டோடுநன்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரொன்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வைநிலையென்றுணர்ந்தேமிறக்கின்றே, னெந்தப் படியுன் னருள்வாய்க்கு மெனக்கெப்படிநீ

யருள்செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானந்தப்ப
ழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப் பூவையைப் பொருளென்றெண்
ணுமொருபாவி, யிருளைத்துரந்திட்டொளிநெறியை யென்னு
ட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந்
தித்தித்துருகத்தெவிட்டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலே
யறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்களறியவிடத்தையமிர்தாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும்பெரியோயாவிக்குரியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா [மே.
மூராலொருநாட்கையுணவேற்றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடு

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யானுநினவென்றீந்
தவண்ண, மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய்நில்லாதழிவழ
க்காய், மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென் மதிக்குட்களங்கம்
வந்ததென்னே, தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேதன்
னந்தனிமுதலே. (க0)

ஆ சை யெ னு ம்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூ டிலவம்பஞ்செனவுமனத
லையுங்கால, மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்து
முத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமை
பற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழுத்தபராபரமே நிரா
சையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. (க)

இரப்பானங்கொருவனவன்வேண்டுவகேட்டருள்செயெ
னவேசற்றேதான், புரப்பான்றனருணாடியிருப்பதுபோலெங்
ங்குநிறைபொருளேகேளாய்,மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான்

வேண்டுவகேட்டிரங்கெனவேமௌனத்தோடந், தரப்பானீ
மையருணிறைவிலிருப்பதுவோபராபரமேசகசநிட்டை. (உ)

கலிவிருத்தம்.

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (ங)

அறுசீர்விருத்தம்.

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியாதறிவிலிநான்ஞானமெனுந்
தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல் லுரைத்தனை
யேயதனையுன்னியுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமர
நெஞ்சோவிருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவசது
மண்ணுங்கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (ச)

கலிவிருத்தம்.

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா
லேழையேன்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம். (ரு)

கலிநிலைத்துறை.

கொடுக்கின்றோர்கள்பாறகுறைவையாதியானெனுங்குதர்க்
விடுக்கின்றோர்கள்பாற்பிரிகிலாதுள்ளன்புவிடாதே [கம்
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
றொடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபரஞ்சோதி. (சு)

எண்சீர்விருத்தம்.

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனையுழலவிட்டனையேயு
டையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்திவை
ப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்பைநதொடிக
ண்ணிணைதேச்கநாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலஙிலாவினை
தீாக்கத்துசங்கட்டுமெப்பனேயருளானந்தசோதியே. (எ)

அறுசீர்விருத்தம்.

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பலகாலுநெஞ்சேநான்மொழிந்தேனேநின்,றன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றாய்ச்சூட்டாதேசரணன்போந்த, வந்நிலையே நிலையந்த நிலையிலேசித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று,நன்னிலையீதன்றியிலைசுகமென்றேசுகர்முதலோர்நாடினாரே. (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமலியானெனும்பேயகந்தையோடு,மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமின்னம்வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவணந்தன்மயமாயருள்பழுத்துத்தழைத்தவொன்றே. (கூ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான்மற்றொருதுணைகாணே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே. ()

காதிலோலையைவாரந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்,போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெட்போதுமேதளராமன்,மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே.

எண்சீர்விருத்தம்.

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாதவாருயிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயாறு, கண்டவரார்கேட்டவராருன்றனுன்னைக்காண்பதல்லாலென்னறிவாற்காணப்போமோ, வன்டுளபமணிமார்பன்புதல்வனோடுமனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரிகபுரத்தினிறதாந்தமௌனபோதாந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. (௧௨)

அறுசீர்விருத்தம்.

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்கு மாளவாளா விருப்பேனோ, வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப், பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே.

உரையுணர்விறந்துதம்மையுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறுப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேநின்னைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணுப்மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவின்பாதீதத்தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிந்தைசெய்வாம். (க௫)

நேற்றுளாரின்றுமாளாநின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனின்னையந்தோபோக்கினேன்வீணேகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்தவண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (க௬)

கலிநிலைத்துறை.

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைபொய்யிருளாந்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டேடவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென்றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடனுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டுன்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றுளவேழையாயிங்கெவரோ. (கக)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
லாயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னாயனேயெனையாளுடைமுக்கணாயகனே. (உ0)

அறுசீர்விருத்தம்.

* காந்தமதையெதிற்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்றோ, தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற்பேசாமைநின்றநிலைவாய்க்குமன்றே. (உக)

கலிநிலைத்துறை.

பொற்புறுங்கருத்தேயகமாயதிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையொன்விழிகதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்திலுஞ்சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தவாறென்கொனிமலா. (உஉ)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள்ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னொந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெ[illegible]றிணித்தற்பராவுய்குவேனேழை. (உ௩)

எண்சீர்விருத்தம்.

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந்தொடரவொண்ணாவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்கள்வையகத்தே யிருக்கவைத்தாய் நன்னர்நெஞ்சந் தன்னலமுநணுகுவே

ளே, வில்லாளியாயுலகோடியினையீன்றிட்டெண்ணரியயோகி னுக்குமிவனேயென்னக், கல்லாலின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக கற்பகமேபராபரமேகைலைவாழ்வே. (உ௪)

சாக்கிரமாறுதலினிலிந்திரியம்பத்துஞ் சத்தாதிவசனாதி வாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பா னைந்துநிலவுங்கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில் வாயுபத்து மடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனே கூடநுவல்வரிருபத்தைந்தாறுண்ணியோரே. (உ௫)

சுழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ்சொல்லரியபுருட னுடன்மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடு மன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திடுமூலந்தன்னிற் றுரியாதீதமதனிடையேபுருடனொன்றியமருஞானம், பழுத் திடும்பக்குவரறிவரவத்தையைந்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கு ம்பரிசுதானே. (உ௬)

கலிநிலைத்துறை.

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானம்போற்புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைகாத்திட்டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உ௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினான்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுறையுறைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (உ௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றெளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (உ௯)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லானெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (௩௦)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனலிறந்தபோதோசொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய். (௩௧)

அறுசீர்விருத்தம்.

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசும்மா, தானமருநிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனநீ தமியனேற்கு, மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிரும்பவுநான் முளைத்துத்தோன்றி, மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனே வஞ்சனேனே. (௩௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தக்ஷிணாமூர்த்தம். (௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலரெனப்பேரறிவாகிக்
கற்றரும்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான். (௩௪)

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பாலொன்றிலையெனனலவழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ. (௩௫)

அறுசீர்விருத்தம்.

அருள்வடிவே மூர்த்தமவைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலேதொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனக்கில்லைமுன்பின்வருநெறிக்கிவ்வழக்குத் [னே.
தெருளின்முன்னிலையாமுன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிகின்றே

எத்தனைபிறப்போவெத்தனையிறப்போவெளியனேற்கிது வரையமைத்த, தத்தனையெல்லாமறிந்தநீயறிவையறிவிலியறிகிலேனந்தோ, சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினவேசென்மமுமினியெனுலாற்று, வைத்திடுங்கென்னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான்பொருளே. (கூஎ)

எழுசீர்விருத்தம்.

வான்பொருளாகியெங்குநீயிருப்பவந்தெனைக்கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன் முன்னையிருவினைவாதனையன்றோ, தீன்பொருளானவமிர்தமேநின்னைச்சிந்தையிற்பாவனைசெய்யு, நான்பொருளானேனல்லனல்லரசேநானிறந்திருப்பதுநாட்டம். (கூஅ)

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே,கோட்டமில்குணத்தோர்க்கெளியநிர்க்குணமேகோதிலாவமிர்தமேநின்னை, வாட்டமினெஞ்சந் கிண்ணமாச்சேர்த்து வாய்மடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்டளி நறவமுண்டயர்ந்தது போற்பற்றயர்ந்திருப்பதெந்நாளோ. (கூகூ)

என்னுடையுயிரோயென்னுளத்தறிவே யென்னுடையன்பெனுநெறியாய்,கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிர்தெ[illegible]க்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை, மன்னியவுறவேயுன்னைநான்பிரியாவண்ணமென்மனமெனுங்கருவி,தன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள்வரமதுவேண்டும். (௬0)

எனக்கெனச்செயல்.

கலிநிலைத்துறை.

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்செனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலாமாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படியப்படியருளுதனீதம். (க)

உளவறிந்தெலாநின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்தமளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற்கிவ்வணமமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங்காரொடும்புகலுவேன்றக்கோய். (உ)

என்னைத்தானின்னவண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திடவருள்புரிதியேற்றக்கோய்
பின்னைத்தானின்றனருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகரானெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன்னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பரநானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய். (ச)

வேதமெத்தனையத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாதற்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றியொன்றுநானினையேன். (ரு)

நெறிகடாம்பலபலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா

லறியுந்தன்மையிங்காருணையுறிவினாலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லாவகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
முரியபல்லுயிரெத்தனையமைத்ததற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்தவண்ணமேனமைத்தாய். (௭)

கணமதேனுநின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
னுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறுப்பார். (௮)

கன்னன்மூக்கனிகண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெனாலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன்.()

தந்தைதாய்தமர்மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திற்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௧௦)

தூய்யன்றண்ணருள்வடிவினன்பொறுமையாற்றுலங்கு
மெய்யனென்றுனையையனேயடைந்தனன்மெத்த
நொய்யநுண்ணியவரிவிலனென்றைநூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய்.()

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின்றிடும்மறிவேயென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்பவுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௧௨)

தனியிருந்தருட்சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல்கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (கங)

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினையிழைத்தநாளென்று
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (கச)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள்வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய். (கரு)

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுறையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணேநடிக்கின்றாயுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (கஎ)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
னூடிமாயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயென்னினிச்செய்வேன். (கஅ)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங்காரெனக்கமைத்தனளையா

வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன்.　(ககூ)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனநாயகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய்.　(உ0)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனுபாதினும்மிச்சைமேற்றோன்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன்.　(உக)

தெளிவொருகைகயோவறிகிலானறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கினையென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய்.　(உஉ)

கண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாணனுகு
மண்ணுவிண்ணுமற்றுள்ளனபூதமுமாறுப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய்.　(உ௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய்.　(உச)

ஏய்ந்தநல்லருள்பெற்றவர்க்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங்கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற்
றேய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தூயோய்.　()

நக்கநின்னருட்கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னொக்கருய்தந்தைதமகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான்றுணிந்தேன்.

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருள்வதேதரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
நவங்கொடுத்துவத்திரையெறிகடலெனுநலத்தோய். (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரொந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையேமெய்யெனமுதரு
னற்றிருந்திடத்தொழில்செய்வான்றனைநிகரானேன். (உஅ)

மண்டலத்தின்.

அறுசீர்விருத்தம்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை யகோ வெனவும்வாரணுதி, யண்டமவையடுக்கடுக்காயந்தரத்தினிறுத்துமவதானம்போல, வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைத் தன்னருள்வெளியிலகவைத்துக், கொண்டுநின்றவற்புதத் தையெவராலுநிச்சயிக்கக்கூடாவொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமௌனநியாயத்தைநிறைநிறைவைத்தன்னை, யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான்முதலாயசலமாகி, யென்றுமுள்ளவின்பத்தைத்தண்ணென்றசாந்தபதவியற்கைதன்னை, (உ)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச்
சதமாகிநிராலம்பசாக்ஷியதாயாரம்பத்தன்மையாகி [லமாகி
விதமியாவுங்கடந்தவித்தையெனுமிருளைக்கீண்டெழுந்துவிம
மதமாறுங்காணுதவானந்தசாகரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாகடலைநல்லமிர்தைமணி
யைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்ததத்துவத்தை
யத்துவிதசாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளியையொளி
பரந்தபரவெளியையின்பச்சுகத்தைமாறு, வேழுலகுங்கலந்
தின்றுய்நாளையாயென்றுமாமியற்கைதன்னை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத் தானுகச்செய்தருளுஞ்சமத்
தைலோக,மின்னைநிகர்த்திடவழியாய்ச்சொரூபானந்தச்சுட
ரைவேதமாதி, யென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடிகளிடை
யவிடையறாத, பொன்னைவிரித்திடும்முலகத்தும்பருமிம்பரும்
பரவும்புனிதமெய்யை. (௫)

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாய்ப்பாச
சாலம், விரவிநின்றவிசித்திரத்தையைக்யபதத்தினிதிருந்தவி
வேகந்தன்னை, யிரவுபகனினைப்புமறப்பெனுந்தொந்தமறியார்
களிதயம்வேதச், சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீங்காத
சிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னம
றியேமென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்க்குணத்தைத் த
ன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத்
தானுகவெந்நாளும்வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்திணைமாறுவெளி
யைத்தன்மய்மாமானந்தத்தெய்வந்தன்னை. (௭)

தன்னிலேதானுகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியா
கப், பொன்னிலேபணிபோலுமாயைதருமனமேயுன்புனாகடை
ர்ந்தா, யென்னிலோ யான்பிழைப்பே னெனக்கினியாருன்

போல்வாரில்லையில்லை, யுன்னிலோதிருவருளுக் கொப்பாவா
யென்னுயிர்க்கோர்றுறவுமாவாய். (அ)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்து
தள்ளற், கறவுமரிதரிதன்றேவிகபரமுமுன்னையன்றியாவது
ண்டோ, வறிதிலுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவு
ம்வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின்சென்ம
மதேயத்தினினீசெல்லல்வேண்டும். (கூ)

வேண்டியநாளென்றேடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவி
சாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும்பூரணமா
வணக்கஞ்செய்வே,ஞண்டகுருமௌனிதன்ஞல்யானெனதற்
றவன்றுறுவேன்பூவிற்,காண்டகவெண்சித்திமுத்தியெனக்
குண்டாமுன்றேலென்கவலைதீர்வேன். (௧௦)

தீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச்சனனத்தோடே
யாரோனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ [மோ
காரோனுங் கற்பகப்பூங் காவேனு முனக்குவமை காட்டப்போ
பாராதியாகவெழுமண்டலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ.(௧௧)

பாயப்புலி.

கட்டளைக்கலித்துறை

பாயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனைவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலுநன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்தநற்பரமே. (௧)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்பணிநீதரொன்னெஞ்சகமாங்

கற்பரந்தாங்குகளைந்திடவாறெனத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாதைப்பொடிசெய்ததே. (உ)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றுடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றோபுலியூரத்தனே. (ங)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே.(ச)

கண்டாருளத்தினிற்கானூன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னைக்
கொண்டாடினார்முனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணுதுவெட்டவெறுவெளியே.()

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா
லொளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (ரு)

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குளைகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே.

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமிலையே. (அ)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநிலையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. (க)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றேறுவெனிமானெனப்பாய்ந்ததுவே. (கo)

ஆறொருத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (கக)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்வேயிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே. (கஉ)

எண்ணாதெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்னுணைமுக்கட்கருணைப்பிரான்
றண்ணார்கருணைமவுனத்தினுன்முத்திசாதிக்கலா
நண்ணாதெநான்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (கங)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னறிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (கச)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதான்றிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்

தினன்றனக்கிரங்கினேயேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (கரு)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லேயப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளேயென்னேவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநின்னே நீங்காதபூரண நீள்கருணே
தனக்கேபரமினிச் சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (கசு)

இடம்பெறுவீடுமின்னுர்சேய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமவுனி
திடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (கஎ)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனேயைச்
சோற்றுப்பசையினேமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணேயென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே.()

பொய்யாருலகநிலேயல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்ருலிதனேவிடப்படுமோ
கையான்மவுனந்தெரித்தேகல்லாணிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (கக)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லாணிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (உ0)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னேப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னேச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனவன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங்காணாநமதல்லவே. (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொ
தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ [ண்ட
கல்லாதமூடனினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளனானமவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைத்தவருண்மவுன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றுற்
பாரணங்கூடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமெண்சித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே. (௨௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்தீபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதன்மூன்றுமௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே. (௨௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினேனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே. ()

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென்

னாற்கண்டதன்றுமவுனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே. (௨௮)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே. (௨௯)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவேவாவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லாணிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩௦)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்யோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குளாகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௩௨)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றாட்புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியமுத்தரொனுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரோ. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனேயேயென்றுந்தண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்கன்னெஞ்சமே.()

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (கசு)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொப்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (கஎ)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநான்விடுமுன்னேயுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (கஅ)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றொடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. ()

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுநின்கையினிலொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. ()

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகின்றவனை

வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமன்ருடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே.(சக)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்யாதுமைத்தென்வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டற்கரியவுனைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய்சுகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றேயுணர்ந்தேனிதுநிச்சயமே. (சஙு)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று [னக்
சொல்லுஞ்சொல்லின்னந் தெரிந்ததின்றே துதிப்பார்கண்ம
கல்லுங்கரைக்குமவுனவுனாதுகருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிற்சுகத்தே. ()

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
நில்லாயுன்ருற்றமியேற்குக்கதியுண்டிங்கிநீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (சரு)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுந் [னே.
தெளியேன் றெளிந்தவரைப் போற்றிடே னென்ன செய்குவ

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக்களவில்லையேயிந்தச்சன்மவல்லை
றுறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (சஎ)

சாட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானுவியங்கத்துறையிதனு
ளூட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றாட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (௪௮)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலடுத்த
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனையேயென்னைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே. (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றுன்மார்க்கம்யாவையும்வைத்துக்க
ட்டிங், காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன்னவலமதிக், கோராயி
ரம்புத்திசொன்னாலுமோர்கிலையோகெடுவாய், பாராயுனைக்
கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௫௦)

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருணாடிக்கொள்ளே. (௫௧)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாமுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துள்ளுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (௫௨)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யர்தந்நட்பைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (௫௩)

அளியுங்கனியொத்தருவினையானொந்தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ

வொளியுங்கருணையுமாறாதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றாடும்விழுப்பொருளே. (௫௪)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்று
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத் [ம்
தடையாற்றளையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்ததொன்றிலையே.(௫௫)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியரொமன்
றேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சுடரோ. (௫௬)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்னாம்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிருவருளுக்
கேயென்னசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே. ()

ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதிட
காத்திரந்தந்தென்னையேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரம்முன்னின்றுணர்த்தினையேமவுனாவினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனனொருசொல்லேயுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயானிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (உ)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினல்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ—வையாவே
மன்னுநிராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென். (௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்—வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுக்குச்சும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கேபோகவிட்டாய்—வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லனைப்போல்வாதாடினையேயுன்
புந்தியென்னபோதமென்னபோ. (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோசோரா—திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றோகாண். (௬)

கற்கண்டோதேனோகனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதெனநான்சொல்லுவேன்—விற்கண்ட
வானமதிகாணமவுனிமவுனத்தளித்த
தானமதிலூறுமமிர்தம். (௭)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய்மாறுமோ—நாட்டமுற்று

மெய்யானநிட்டையினைமேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம். (அ)

மாயாசகத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ—நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
நீதியையோர்மனமேநீ. (௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவேயெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவேதிறம். (௧௦)

ஆரணங்களாகமங்கள்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்றுங்—காரணத்தை
யோராரோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராரோநெஞ்சேபகர். (௧௧)

நேராய்மவுனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீராகெடுவீர்—தேரீர்
திரையுந்திரையுநதிச்சென்னியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். (௧௨)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ் [ன்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனென்—கற்பனையொ
றில்லாவிடத்தேயெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோர்கவி. (௧௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றெண்றெப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற்—றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதேசெல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி. (௧௪)

கல்லேனுஞ்சில்லேனுங்கட்டியேனும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததொளேச்செவிகொண்—டல்லேறு
நெஞ்சனென்னநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (கரு)

அப்பொருளுமான் மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்முஞ்சாதியிறு—லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்துவிதமாம். (கசு)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம—லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (கஎ)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான்—காக்குமுயி
ரத்தனேக்குநான்டிமையாதலினுல்யானெனதென்
றித்தனேக்கும்பேசவிடமில். (கஅ)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீழேதாம்வாழ்க—வென்றென்றே
திக்கனைத்துங்கைகுவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி. (கக)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணுமோன
வினத்தாரோநல்லவினத்தார்—கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரோகாண். (உ0)

கண்ணெளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப் [ன்
பண்ணெளிக்குமுள்ளொளியாம்பான்மையினை—நண்ணிடவு

சித்தமிரங்கிலதென்சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவுமில். (உக)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்கு—குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (உஉ)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா—தருளென்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும். (உங)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான்—மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (உச)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமறற்றுவதென்—னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை. (உரு)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றோர்தன்னையாய்முக்கணைந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினன். (உசு)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றகாயமுமச்செய்கையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினோரார்கணோரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (உஎ)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே—னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலன்னவன்றானெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம். (உஅ)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண். (உகூ)

தொல்லைவினைக்கீடாய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனோ—வல்லவனா
மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩0)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலாமூம்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே—யீன்றவனை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போதுண்டோவுரை. (௩க)

நேசிக்குஞ்சிந்தைதனைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா—யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே. (௩உ)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக்—குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான். (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப்—படபடெனா

வேண்டுவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனு
னுண்டநீதானேயறி. (கச)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்—நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றுயருகேகாண். (கரு)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (கசு)

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கதனு
லென்னபலனுமுற்றிருந்தோமே—யன்னதனு
லானந்தந்தானேதானுகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (கஎ)

துன்பக்கடலிற்றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன—வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே. (கஅ)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராறுக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த—நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனுநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (கக)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகன்னெஞ்சே—பொல்லாத
தப்புவழியேநினைந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே. (சO)

கொடுத்தேனே யென்னைக்கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனே நீடூழிவாழ்ந்தே—யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனே சன்மவல்ல
லிற்றேனேயேழையடியேன். (சக)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சற்றேனு
நீக்கற்றவின்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றாற்பேசுமோவாய். (சஉ)

காலன்றனையுதைத்தான்காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்க்
கென்னேநடக்கையினி. (சங)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித்—தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி. (சச)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான்பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாருமீடேறவே. (சரு)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை—நலமிகுந்த
சித்தானமோனசிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு. (சசா)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோநிச்சயமாமேனை
முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார்—பிறையணிந்த

மிக்ககயிலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (சஎ)

அங்கமழுமானுடையாய்சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்—மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி. (சஅ)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (சகூ)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
தினகரனுமௌனசிவன். (ரு0)

தேகச்செயலுனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (ருக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா—தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (ருஉ)

நீயற்றவந்நிலையேநிட்டையதினியிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே—போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா. (ருங)

வீரவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே—நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (நிச)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே—கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (நிரு)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (நிசா)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நேரோ
மனத்துறவுமப்படியேமாறாவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (நிஎ)

ஓராமலேயொருகாலுன்றமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (நிஅ)

தானதன்மைவந்துதாக்கினலவ்விடத்தே
வானதிமாயைவழங்காதோ—ஞானகே
ரூன்னுள்ளேதோன்றுவுறவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு. (நிகூ)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்றுமனிற்குநிலை
தன்னையருளென்றதருணத்தி—லன்னைபெற்ற

பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர். (சுO)

சொன்னவர்தாநிட்டைதொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமௌனன்—றன்னுள்
விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிருவிகற்பத்தே. (சுக)

இந்தநிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய்செகமனைத்தும்—வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றேறவோர்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனுட்டுமவன். (சுஉ)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து—மவனேதா
மானவரோசொன்னலவோகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (சுங)

நாளவங்கள்போகாமனடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீழாட்புகுந்தாய்—மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற்குங்கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன்
றட்டானுனையமில்லையால். (சுச)

யான்றனெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றனுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ—தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீயென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணார்போலாய். (சுரு)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணாதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பண்ணாதேயானுன்பரம். (சுசு)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யணையாப் பொய்ந்நெஞ்
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ--வையமறத்[சே
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசார்ந்தனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும்புத்தமுதுஞ்சார்ந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற்றாமவுன பூமியினு
னில்லையெனநின்றவிடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டுதான். (சுகூ)

தானந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன். (எ0)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினுன்—சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றோய்ந்தானெஞ்சேயுன்னு
லில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனுன்காண். (எஉ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற்—றேனுந்து

சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (௭௩)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினார்—பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (௭௪)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது—வானாதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனானந்தமே. (௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
யறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே
நாட்டினானானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோனகுரு. (௭௬)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோனா
வுருநீடுயிர்பொருளுமொக்கத்—தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி. (௭௭)

இனியகருப்புவட்டையென்றுவிலிட்டா
னனியிரதமாறாதுநானுந்—தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவன்றேமோனமல்லாற்
சற்றிலேனேதுங்கதி. (௭௮)

ஏதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத்துணையாகிப்—போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (௭௯)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே—பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண். (அ०)

நான்றானெனுமயக்கநண்ணுங்காலென்றனை
வான்றனெனநிறையமாட்டாய்நீ—யூன்றாமல்
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தமைத்தகுரு—மானமொடு
தாயெனவும்வந்தென்னைத்தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாழுங்குரு. (அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தன்பரமகுருநேசத்தாற்—சுத்தநிலை
பெற்றோமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றோமேமோனக்கரு. (அங)

ஏ ச ற் ற வ ந் நி லை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையாணியலைந்து
கொஞ்சமுற்றாயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயழுந்தவாராயோ. (௪)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. (௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே. (௮)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ

மருடீர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. (௯)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேமாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே. (௧௦)

காடுங்கரையும்.

அறுசீர்விருத்தம்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாவுயிர்க்கு
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை [யிரா
தேடும்பருவமிதுகண்டீர்சேரவாருஞ்செகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லை யெனமோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றேயி

னுங்குளறிநானென்றுகூத்தாடமாயையை,விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலை விலகுமாறுமென் வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே.

நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடரநின் னூலிற்சொன்ன முறையியமாதிநான், றோயும்வண்ணமெனைக்காக்குங்காவலுந் தொழும்புகொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்றுலகங்கண்டுதொழவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானேய்சிரகிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (௨)

முகமெலாம்.

கலிநிலைத்துறை.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றாரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய். (௧)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணிநின்னைக்கைகுவித்தோனானலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லற்
படமுடியாதென்னாலிப்பற்றேபராபரமே. (௧)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானாராழுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. (௪)

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குகின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (௫)

விண்ணாறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணாறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணாறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணாறுமின்பப்பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார்பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப்போற்றிப்பலசானு
முத்திநெறிவேண்டாதமூடனேனாகெடுவேன்

சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம்பார்பராபரமே. (கூ)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்டோ [யெல்லாம்
தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லேனின் றன்மை
பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே. (க0)

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே. (க)

ஆக்குவை.

அறுசீர்விருத்தம்.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடிதனிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறே
யிற்புறத்தவரைநாடாரியாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௨)

தீதெலாமொன்றும்வன்மைசெறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன்பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம்பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௫)

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௬)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணேகாலம்
போயினதாற்றுகில்லேன்பூரணானந்தவாழ்வே. (௭)

மலைவளர்காதலி.

பதினான்குசீர்விருத்தம்.

பதியுண்டுநிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
　　பக்கமுண்டெக்காலமும்
　பவிசுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
　　படனொனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங்கதிருண்டுசதிருண்டு
　　காயசித்திகளுமுண்டு
　கறையுண்டகண்டர்பாலம்மைநின்றருளிற்
　　கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
னதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
　　ஞானவானந்தவொளியே
　நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
　　நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
　　மதுசூதனன்றங்கையே
　வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
　　வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (க)

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
　　சிற்றிடையிலேநடையிலே
　சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
　　சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
　　பொடியிலேயடியிலேமேற்
　பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
　　புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேய்யலையாமலறிவிலேபொறையிலே
　　நின்னடியர்கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலேமலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுநிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெலநினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (உ)

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துநினை
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்தவன்னையேநின்னையே
யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல்லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
வீறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமெட்டாதமுக்கணுடை
மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௩)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுட்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந்
தடியிட்டவெவ்வினையையேவிஞன்பாவிநான்
ஞெடரிட்டதொழில்களெல்லாந்

றண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணிசெய்வதென்று
வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாரூரி
லரிவையோர்பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசபச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (ச)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகித்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீதநாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென்றுன்
னாமமேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழு
மகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங்கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கைமாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (ரு)

பாகமோபெறவுனைப்பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்

பண்புமோசற்றுமிலேநியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப
தேகமோதிடமில்லேஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்கள்ளமனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோகுரோதமோலோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான்
முறியிட்டெனேக்கொள்ளுநிதியமோதேடவெனின்
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்லனெனேயாளவல்லேயோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலே
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௬)

தூளேறுதூசுபோல்வினேயேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்சிக்கிநாளுஞ்
சுழலேறுகாற்றினிடையழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட்டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேறவார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேறவுள்ளுடைந்து
நயனங்களற்றதோரூரோறுபோலவே
நானிலந்தனிலலேயவோ
வேளேறுதந்தியைக்கனதந்தியுடன்வென்று
விளையேறுமாலேசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள்வெற்பேறிமறைவுற
வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியேவிடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக்கிசைந்தமயிலே

வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (எ)

பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம்பேய்கள்
புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென்
போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச்சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக்குனதுமௌனமந்த்ராதிக்ய
வித்தையைவியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகியமஹாமந்த்ரரூபியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (அ)

அகிலாண்டநாயகி.

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென்
வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர்புகழவே

யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
பாக்யமானசுபயோககமும்
பாரகாவியகவித்வநான்மறை
பராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
விருதுகட்டியபொனன்னமே
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனம்மையே. (க)

பெரியநாயகி.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
கன்மப்புனற்குளூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துளேனையிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீபந்தித்துவைக்கத்
தொருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்னபேறுபெற்றேனருட்
டோயநீபாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப்பதித்ததெனஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
நமனுனதீப்பூடுமனுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுந்தருளியெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியகபிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. (க)

தந்தை-தாய்.

கண்ணி.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமௌனியருடைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே. (க)

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்படக்கால
மியாதிருந்தென்னவைபோயென்னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனுனதனுன்முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட்புணையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (௩)

கண்டேனிங்கென்னையுமென்றனையுநீங்காக்
கருணையுநின்றன்னையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டா
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றே. (௪)

ஓவென்றசுத்தவெளியொன்றேநின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம். (௫)

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சிதறுவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம். (௬)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்

கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங்கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ. (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெருப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறாதவரோகன்னெஞ்சமுடையராவார். (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (உ)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (ங)

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (ச)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (ரு)

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரிந்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண

யாராகமானலைந்தேனரசேநீதா
ணறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகான்மாடுபோலே. (௮)

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்ககதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். (௯)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (௧௦)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. (௧௧)

கல்லாலின்.

கல்லாலினிழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைகாட்டென்றுற்

சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந் துணிபேயன்றே. (௧)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயரற்றநேரோ
நின்றேயேநினைப்பெறுமாறெவ்வாறங்கே
நின்னருள்கொண்டறிவதல்லாலெறிவேறுண்டோ. (௨)

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறே
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறே
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். (௩)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (௪)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானுகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (௫)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னுனந்தப்பார்வையெங்கே. (௬)

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். (௭)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

நாட்பட்டகமலமன்னவிதயமேவு
நறுந்தேனே துன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. (கூ)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். (க0)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோது மதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். (கக)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. (கஉ)

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. (கங)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக

மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். (கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (கரு)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. (கசா)

என்றுளைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
யிதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. (கஎ)

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யன்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். (கஅ)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். (கசு)

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரோதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். (உ0)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமுன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உ௩)

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. (உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லான்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா. (உரு)

அம்மாவீததிசயந்தானன்றோவன்றோ
வகண்டநிலையாக்கியென்னையறிவாம்வண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே. (உசா)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோர்செயலில்லையேயேழையேன்பான்

முன்னைசெய்வினையெனவும்பின்னைவந்து
மூளும்வினையெனவும்வரமுறையேயெனந்தாய். (உஎ)

தாயானதண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உஅ)

புகலரியநின்விளையாட்டென்னையெந்தாய்
புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ. (உகூ)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. (ஙo)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (க)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணமலருள்
விண்ணாடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (ங)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (ச)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (ரு)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௬)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (௭)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே. (௮)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே. (௧௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றூக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (௧௨)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (௧௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (௧௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமவுனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (௧௫)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளானநட்பேபராபரமே. (௧௬)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில்விளக்கேபராபரமே. (௧௮)

பித்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (கக)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ௦)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (உஉ)

மாருவநுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேருதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (உங)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (உச)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலேன்போற்றியெ
ன்று,செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே.(உரு)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலையேயையாபராபரமே. (உசா)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்ருகமறுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (உகூ)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே. (ங௦)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே. (ஙக)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுனைக்காண்பானாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (௪0)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானாலு
மோசம்போனேனான்முறையோபராபரமே. (௪௧)

நன்றறியேன்றீதறியேனானென்றுநின்றவனா
னொன்றறியேனானேழையென்னேபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே. (௪௩)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (௪௪)

இந்நாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்நாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. (சரு)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவென்னைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே. (சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. (சஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென் சொல்லி
றுதிக், கென்னத்தைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே. ()

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே. (ருo)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே. (ருக)

துச்சனெனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே. (ருஉ)

கண்ணுவாரோனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே. (ருங)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (ருச)

எத்தாற்பிழைப்பேனெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே. (ருரு)

வாயினாற்பேசாமவுனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனன்றளர்ந்தேன்பராபரமே. (ருசு)

அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணார
வென்னகத்திற்றாய்போலிருக்கும்பராபரமே. (ருஎ)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்பராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப் போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே. (ருகூ)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (சுo)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே. (சுக)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவிலுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (சுஉ)

பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே. (சுங)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள்செய்யாய்பராபரமே. (சுச)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (சுரு)

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான்வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்தந்தெண்டன்பராபரமே. (சுசு)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (சுஎ)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. (சுஅ)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்பராபரமே. (சுகூ)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (எo)

ஒன்றென்றுபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்றென்றுநானிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)

ணைமவ்வண்ணந்தீர்ந்தமவுனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (௭௫)

சொல்லாடாவூமைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (௭௬)

பேச்சாகர்மோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றுயின்றார்பராபரமே. (௭௮)

காட்டவருளிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (௭௯)

எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (௮௦)

எத்தனையோதேர்ந்தாலுமென்னாலேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணொடுவிண்காட்டிமறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௮௨)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (௮௩)

எங்கெங்கேபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (௮௪)

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௮௫)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (௮௬)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (௮௭)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேறும்பராபரமே. (௮௯)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (௯0)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே. (௯௧)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (௯௨)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௯௪)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (௯௫)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (௯௬)

சுற்றகலையானிலைதான்காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே. (கூஎ)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (கூஅ)

நேரோநினதருளென்னெஞ்சைக்கவரினொன்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (கூகூ)

வான்காணவேண்டின்மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே. (க00)

வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னிலல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (க0க)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே. (க0உ)

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்றோர்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே. (க0௩)

பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (க0ச)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (க0ரு)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதிரம்பராபரமே. (க0சு)

மாயாசகமிலையேன்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (க0எ)

வானுதிநீயெனவேவைத்துமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. (க0அ)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (க0கூ)

வண்டாய்த்துவண்டுமெவுனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே. (கக0)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே. (ககக)

என்னறிவும்யானுமெனதென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (ககஉ)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே. (ககங)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே. (ககச)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீகண்டாய்பராபரமே. (ககரு)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே. (ககசு)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலில்லையேயையாபராபரமே. (ககஎ)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னையன்றோபராபரமே. (ககஅ)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே. (கககூ)

ஆரிருந்தென்னார்போயென்னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே. (கஉ0)

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (கஉக)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (கஉஉ)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (கஉங)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (கஉச)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாவரொன்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றற்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே. (கஉரு)

வாய்பேசாவூமையெனவைக்கவென்றோநீமவுனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே. (கஉசா)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (கஉஎ)

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. (கஉஅ)

சுட்டியுணராமற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையாரேவியப்பேன்பராபரமே. (கஉகூ)

சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (கங0)

வாயொன்றும்பேசாமவுனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (கஙக)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே. (கஙஉ)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (கஙங)

பித்தனையேதுமறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்டனிடுவேன்பராபரமே. (கஙச)

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரோநினையார்பராபரமே. (கஙரு)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வேளையினாகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (கநசு)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கநஎ)

தந்தேனேயோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கநஅ)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (கநகூ)

என்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கசo)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (கசக)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. (கசஉ)

பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கசங)

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (கசச)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. (கசரு)

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே. (கசசு)

அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே. (கசஅ)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (௪௪௯)

விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (௧௫0)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (௧௫௧)

கெட்டவழியாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (௧௫௨)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (௧௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (௧௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௧௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (௧௫௬)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (௧௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணையநல்லோர்பராபரமே. (௧௫அ)

சொன்னத்தைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (௧௫௯)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே. (௧௬0)

எண்ணமுந்தானின்னைவிடவில்லையென்றால்யான்முனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே. (௧௬௧)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (கசுஉ)

அறியாநான்செய்வினையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (கசுஈ)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (கசுச)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநாளொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (கசுரு)

முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே. (கசுசு)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்றாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (கசுஎ)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலேயோ
யாராயலந்தேனரசேபராபரமே. (கசுஅ)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. (கசுக)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (கஎ0)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (கஎக)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே. (கஎஉ)

வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (கஎஈ)

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர்விந்தவிடயங்களொருப்
பாறெனவுநான்றுவறிந்தேன்பராபரமே. (கஎச)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (கஎசு)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (கஎஎ)

பொய்யெல்லாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (கஎஅ)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (கஎகூ)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. (கஅ0)

தேகமிறுமென்றுசடர்தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (கஅக)

ஏதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (கஅ௨)

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (கஅ௩)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே. (கஅரு)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதும்பராபரமே. (கஅசு)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோற்றிறையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே. (கஅஎ)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (கஅஅ)
கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
ளுட்டமின்றிவாய்பேசனன்றேபராபரமே. (கஅகூ)
வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (ககூ0)
காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. (ககூக)
கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரோநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (ககூ௨)
இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (ககூரு)
ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்னூர்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (ககூச)
ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. (ககூ௫)
மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (ககூசா)
நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே. (ககூஎ)
எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. (ககூஅ)
மந்தவறிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. (ககூகூ)
தேடினேனின்றிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (௨00)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டுமரசேபராபரமே. (உ0க)

காலர்பயந்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (உ0உ)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே.(உ0௩)

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (உ0ச)

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென்செய்வேன்பராபரமே. (உ0ரு)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (உ0சு)

ஆனந்தமானநின்னையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (உ0எ)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றாலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (உ0அ)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரொத்தனைபேரொன்றுனைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (உ0கூ)

நீயன்றிநானார்நினைவாரொன்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (உக0)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்றதென்னேபராபரமே. (உகக)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுசுழித்தார்த்தி
ழுத்தாற்,கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே.(உகஉ)

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே. (உக௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (உகச)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. (உக௫)

என்னதியானென்னலற்றோரெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சந்நிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உகசா)

சோற்றுத்துருத்திச்சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன்கண்டாய்பராபரமே. (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றையுணாக்கினவர்க்குள்ளூறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்ததொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே.

உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ0)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉக)

மூன்றுண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே. (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங்கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (உஉ௩)

கண்டுயிலாதென்னறிவின்கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (உஉச)

நானெனதன்மையென்றுநாட்டாமனூடவின்ப
வானுகினின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉ௫)

அகத்தூடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகினின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉசா)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக்கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (உஉஎ)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பாரென்னேபராபரமே. (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. (உஉ௯)

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. (உ௩0)

இற்றைவரைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (உ௩க)

நாடுநகருநிசாணுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. (உ௩உ)

தேடுந்திரவியமுஞ்சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோகூறாய்பராபரமே. (உ௩௩)

தேடாததேட்டினரோசெங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோபகராய்பராபரமே. (உ௩௫)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே. (உ௩௬)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகிலல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உ௩எ)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உ௩அ)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே. (உ௩௯)

ஆதியந்தநீகுருவாயாண்டதல்லாலின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாய்பராபரமே. (உசo)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே. (உசக)

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே. (உசஉ)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றோர்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே. (உசந)

சத்தாகிநின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே. (உசச)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே. (உசரு)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான்போவேன்பராபரமே. (உசசா)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே. (உசஎ)

கன்னறரும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே. (உசஅ)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (உசகூ)

அறிவிப்பானீயென்றாலைம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரோநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (உருo)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (உருக)

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (உருஉ)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (௨௫௩)

அன்பரெல்லாமின்பமருந்திடவும்யானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானெனக்குளறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றோரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௫௭)

தானாதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெலாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬0)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

மாறாததுன்பமெல்லாம்வந்துழைத்தானின்செவியி
லேறாதவாறேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னே பராபரமே. (உசுசு)

சித்திநெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்செனமமற
முத்திநெறிகேட்டன்முறைகாண் பராபரமே. (உசுஎ)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (உசுஅ)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
றேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. (உசுகூ)

பத்தருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (உஎ0)

தீரத்திறற்றுறவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (உஎக)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (உஎஉ)

உணர்த்துமுனைநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழைமைதானென்னே பராபரமே. (உஎங)

உண்டுபோலின்றுமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன்கூறாய்பராபரமே. (உஎச)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே. (உஎரு)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (உஎசு)

எண்ணில்பலகோடியுயிரொத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட்கண்ணே பராபரமே. (உஎஎ)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியனாகாவுளவேன்பராபரமே. (உஎஅ)

அண்டபிண்டங்காணேனகமும்புறமுமொன்முக்
கண்டவென்னை நீகலந்தகாலம்பராபரமே. (உஎகூ)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (உஅ0)

அன்றந்தநால்வருக்குமற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபரர்பரமே. (உஅக)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (உஅஉ)

கட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே, (உஅரு)

கண்டவடிவெல்லாங்கனாக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே. . (உஅசா)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றாலன்பாவி
நின்செயலாய்நில்லாநினைவேன்பராபரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅஅ)

நின்னையறியாதுசகந்தானுயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. (உஅகூ)

ஒன்றிரண்டென்றுன்னுவுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையாயிறையேபராபரமே, (உகூ0)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (உகூக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (உகூஉ)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார்சொல்வார்பராபரமே. (உகூந)

வைத்தசுவரலம்பின்மண்போமோமாயையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்னுமெந்தாய்பராபரமே. (உகூச)

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென்கண்ணேபராபரமே. (உகூரு)

சொல்விற்பதர்களெந்துசொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்விற்பதர்போலநிற்பார்பராபரமே. (உகூசா)

அழுக்காற்றுநெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றுவின்பநலமெய்தார்பராபரமே. (உகூஎ)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (உகூஅ)

சாதனையெல்லாமவிழத்தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீநல்குவதெப்போதோபராபரமே. (உகூகூ)

ஒன்றுமறியாமிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே. (ஙOO)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புந்திக்குணின்றவருட்பொற்பேபராபரமே. (ஙOக)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்கார்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாலிகதைகாண்பராபரமே. (ஙOஉ)

குற்றங்குறையக்குணமேலிடவருளை
யுற்றவரோயாவிக்குறவாம்பராபரமே. (ஙOங)

ஓருணாயால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையார்பேசிலென்னபேறும்பராபரமே. (ஙOச)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. (கூ0ரு)

பிடித்ததையேதாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே. (கூ0சு)

நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே. (கூ0எ)

கள்ளாதுகட்டுண்ணுங்காரியமோநானொருசொல்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (கூ0அ)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (கூ0கூ)

நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே. (கூக0)

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (கூகக)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே. (கூகஉ)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபராபரமே. (கூகங)

இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனந்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (கூகச)

பொய்யகலமெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலையையாபராபரமே. (கூகரு)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (கூகசு)

விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருடாய்நீபராபரமே. (கூகஎ)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்ற
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே. (௩௧௯)

ஏங்கியிடையுநெஞ்சமேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே. (௩௧௧)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே. (௩௨௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலர்மோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (௩௨௩)

கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (௩௨௪)

சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே. (௩௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளாயாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே.

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராபரமே. (௩௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௦)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
காலைவக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணானமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௨)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்னையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராபரமே. (௩௩௪)

எல்லாநினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௩௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே. (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. (௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௩௩௮)

பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௦)

கற்பனையாய்பாடுகின்றேன்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே. (௩௪௧)

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறாப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. (௩௪௨)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொறாதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
ளாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின்றியானம்பராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே. (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானோர்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௩௫௦)

பாவமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. (௩௫௨)

கற்குநிலைகற்றார்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரோபிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே. (௩௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே. (௩௫௬)

தேசமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௩௬௦)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௩௬௧)

பட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே. (௩௬௨)

பார்க்கினணுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௩௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகினின்றாய்பராபரமே. (௩௬௪)

முத்தாந்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. (௩௬௫)

உன்னாவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னாவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. (௩௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனாமென்கடன்
னின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே. (௩௬௯)

தானேயா நன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭0)

மண்ணாதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே. (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௨)

தீதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே. (௩௭௪)

ஈறுகவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே. (௩௭௬)

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே. (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩௮0)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயத்தடையோபராபரமே. (௩௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (௩௮௨)

கல்லாதேனானாலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௮௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுணர்க்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே. (௩௮௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே. (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௬)

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவழியேன்பராபரமே. (௩௮௮)

பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. (௨)

ஆவிக்குளாவியெனுமற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௩)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

ஆறானகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறாததென்னோகுதலைமொழிப்பைங்கிளியே. (௫)

இன்பருளவாடையழுக்கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (சா)

உன்னுமலொன்றிரண்டென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னாஞ் வரவும்வகைசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (எ)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோபைங்கிளியே. (அ)

ஊனைப்பாராமலெனக்குள்ளகத்துநாயகனார்
சீனைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோபைங்கிளியே. (கூ)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. (க0)

எந்தமடலூடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. (கக)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே. (கஉ)

ஏடார்மலர்சூடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோபைங்கிளியே. (கங)

கல்லேன்மலரோன்கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையுநாடுவரோபைங்கிளியே. (கச)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (கரு)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே. (சசா)

காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே. (கஎ)

காதலால்வாடின்துங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (கஅ)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மைகேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (கக)

கிட்டேராய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தமுவவென்று
னெட்டேராவரவர்நேசமென்றோபைங்கிளியே. (உ0)

கூறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினொன்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே. (உக)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே. (உஉ)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே. (உ௩)

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே. (உச)

தற்போதத்தாலேதலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவரநாட்செலுமோபைங்கிளியே. (உரு)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரொன்னையணையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே. ()

தாங்கரியமையலெல்லாந்தந்தெனைவிட்டின்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல்பைங்கிளியே.

தாவியதோர்மர்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
தோவியம்போனிற்கினெனையுள்குவரோபைங்கிளியே. (உஅ)

தீராக்கருவழக்கைத்தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோருதாண்டானைப்பற்றுவனோபைங்கிளியே. (உகூ)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றேபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (௩0)

தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோபைங்கிளியே. (௩க)

நன்னெஞ்சத்தன்புநொஞ்சநாதனைச்சேர்ந்தின்பமுணர்ந்தார்
வன்னெஞ்சத்தார்நீலந்னவாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே. (௩௨)

நானேகருதின்வரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர்தன்மையென்னோபைங்கிளியே. (௩௩)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (௩௪)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றனையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. (௩௫)

பன்முத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (௩௬)

பச்சைகண்டநாட்டிற்பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனென்பைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪0)

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிரைநாடித்திகைத்தேனென்பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டுபுலம்பவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணலென்
பான்,மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகான்மேவுவனோபைங்கிளியே

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்குமற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாசமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன்மேவுவனோபைங்கிளியே. ()

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (சசு)

மெய்யினோய்மாற்றவுழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (சஎ)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீண்சிறையாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (சஅ)

வாய்திறவாவண்ணமென்னைவைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே. (சகூ)

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருo)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (ருக)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. ()

விண்ணுள்வளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருங)

விண்ணோர்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணோனவீட்டிலென்னைவைத்ததென்னோபைங்கிளியே. ()

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (ருரு)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவனைநான்
ருகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (ருசு)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றான்ஞான
வானவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ருஎ)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம
னுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்றோபைங்கிளியே. (௫அ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றுடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (௧)

பொன்னுருமன்றுண்மணிப்பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாரமுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (௨)

நீக்கிமலக்கட்டறுத்துநேரோவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (௩)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (௪)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினனை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (௫)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றுளையாங்காண்பதெந்நாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட்டானைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (௧0)

நந்தையிருதாடுணித்துத்தம்பிரான்ருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

தூய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசையாமணைவதெந்நாளோ. (க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைச்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய்நாமணைவதெந்நாளோ. (உ)

எந்தைசனற்குமரனுதியெமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (௩)

பொய்கண்டார்காணுப்புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௪)

பாதிவிருத்தத்தாலிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (௫)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ. (௬)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (௭)

நாளவங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௮)

என்னறிவையுள்ளடக்கியென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான்சாருநாளெந்நாளோ. (௯)

ஆறொன்றைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ. (க0)

நில்லாமனின்றருளைநேரோபொன்றவொரு
சொல்லாண்மவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ. (கக)

வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திசழ்ந்தென்னல்லல்விடியுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ. (கங)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (க)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (உ)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர்மெய்புகழ்வதெந்நாளோ. (ங)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (ச)

ஓட்டுடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ. (௫)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (சா)

சக்கரவர்த்திதவராஜயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (எ)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணகிரிருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள்பாலிப்பதெந்நாளோ. (கூ)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப்போதுமென்பதெந்நாளோ. (க)

நீர்க்குமிழிபூணமைத்துநின்றுலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதென்நாளோ. (உ)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதென்நாளோ. (ங)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதென்நாளோ. (ச)

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர்தாமாய்வாழிந்நாட்டைப்
பித்தனென்னும்பிதற்றொழிவதென்நாளோ. (ரு)

ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னென்றபாவிதலைநாணுநாளென்நாளோ. (சு)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதென்நாளோ. (எ)

ஆழ்ந்துநினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளென்நாளோ. (அ)

மும்மலச்சேறானமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதென்நாளோ. (கூ)

நாற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதென்நாளோ. (க0)

உருவிருப்பவுள்ளேதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளென்நாளோ. (கச)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதென்நாளோ. (க)

திண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளென்நாளோ. (உ)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமானார்பொய்க்கூத்தொழிவதென்நாளோ. (ங)

காமனைவாவென்றிருண்டகண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (௪)
கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ. (௫)
வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (௬)
கச்சிருக்குங்கொங்கைகரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)
பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)
உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (௯)
சிட்டிவைக்குஞ்சேலைகொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (௧0)
ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (௧௧)
தூயபனித்திங்கள்சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௧௨)
ஏழைக்குறும்புசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ. (௧௩)
விண்டுமொழிகுளறிவேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள்கட்கடையிற்சுற்றொழிவதெந்நாளோ. (௧௪)
மெய்யிற்சிவம்பிறக்கமேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்றுபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௫)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (௧)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (௩)

வாக்காதியானகன்மமாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௪)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ. (௫)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்களைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

உந்துபிறப்பிறப்பையுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (௭)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (௯)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (க0)

வித்தியாதத்துவங்களேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தையேமுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ. (க௩)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கூறொழிவதெந்நாளோ. (க௪)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெந்நாளோ. (௧௫)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (௧௬)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

கண்டுகொண்டுந்தேறாக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ. (௧௮)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௯)

குறித்தவிதமாகியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ. (௨௦)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨௧)

தேகமுதனுன்காத்திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (௨௨)

சத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (௨௪)

நித்தியமாய்வந்துவினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. (௨௫)

சன்னல்பின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. (௨௬)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௨௭)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரொன்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (௫)

முக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரொன்னுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடுமதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (௮)

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதநமக்குவேண்டாவென்
றானந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (௨)

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ. (௪)

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (ரு)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (சு)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (எ)

கன்றுமனவெப்பகலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (அ)

கட்டுநமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (கூ)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க௦)

விண்ணவன்றானென்னும்விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (கக)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (கங)

வாதைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (கச)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெந்நாளோ. (கரு)

எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (கசு)

சடத்துளுயிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ. (கஎ)

எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (கஅ)

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (க)

கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (ங)

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (ச)

அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

காட்டுந்திருவருளைக்கண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

நானெனதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. (எ)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (கூ)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (க0)

ஆரணமுங்காணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ (கச)

சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ. (கந)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (கச)

ஒன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (கரு)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (கசு)

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கஎ)

பெண்ணுணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (சஅ)

நினைப்புமறப்புமற்றநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ. (ககூ)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்பமுண்டேழ்சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (ந)

எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (ச)

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (௬)

ஆதியந்தமில்லாதவாதியனுதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடேதுளையுநாளெந்நாளோ. (௭)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. (௯)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

மண்ணாடுழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

கானற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

தீங்கரும்பென்றாலினியாதின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பரொல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ. (௧௪)

அன்புநிலைமை.

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநட்டங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௩)

சூத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாற்றெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தரத்தேநின்றாடுமானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ. (௫)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௬)

விண்ணாடர்காணாவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௭)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

பண்டுங்காணேனுன்பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (௧0)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

போற்றேனென்றாலுமென்னைப்புந்திசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக்கட்டறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

கற்குணத்தைபோன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. (௧௬)

துட்டனைமாமாயைச்சுழனிக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (௧)

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௨)

கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (௪)

கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (௬)

குற்றச்சமயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௭)

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிர்க்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (௮)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ()

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

எவ்வுயிருந்தம்முயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (௧௨)

அறிஞநுரை.

இருநிலனாய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டுணர்ந்துபேச்சறுவதெந்நாளோ. (௧)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (௨)

தானென்னைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானென்றுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (௩)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௪)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (௫)

உன்னிலுன்னுமென்றவுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௬)

நினைப்பறவேதாநினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ. (௭)

சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (௮)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ. (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங்கொடுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எனக்குநீயென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குநானென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (கங)

அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ. (கச)

நிற்றநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிற
லெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ. (க)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (உ)

சொல்லான்மனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (ங)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. (ச)

வானூடடக்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (ரு)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (சா)

தூயவறிவானசுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. (எ)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (அ)

ஆராருங்காணாதவற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (கூ)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (௧௦)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

துச்சப்புலனுற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

தானவனுந்தன்மையெய்தித்தண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௧௬)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௮)

போக்குவரவற்றவெளிபோனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ. (௧௯)

காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨௦)

வாடாதேநானுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (௨௧)

ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
றாடலைமேற்சூடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ. (௨௨)

மேலொடுகீழில்லாதவித்தகனார்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ. (௨௪)

ஓராமன்மந்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ. (௨௫)

ஊன்பற்றுமென்றேடுறவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன்மருவுநாளெந்நாளோ. (௨௬)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ. (௨௭)

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (௨௮)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ. (௧)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (௨)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ. (௩)

அத்துவிதமென்றவனனியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௪)

கேட்டன்முதனான்காலேகேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௫)

என்னதியானென்பதறவெவ்விடமுமென்னாசான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ. (௬)

நாம்பிரமமென்றனடுவேயொன்றுண்டாமாற்
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ. (எ)

மூச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ. (அ)

எவ்வடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (கூ)

சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (கO)

தாங்கியபார்விண்ணுதிதானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. (கக)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (கஉ)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றாகிநிற்குநாளெந்நாளோ. (கங)

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (கச)

தேசிகர்கோனானதிறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (கரு)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (கசு)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. (க)

கேவலத்தினின்கிடந்துகீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ. (உ)

துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. (ங)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாருதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேனோ. (ச)

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுநீதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (ரு)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநினைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ. (சா)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (எ)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (அ)

காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென்
றூட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேனோ. (கூ)

தூங்காமற்றூங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (க0)

வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரோநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (கக)

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ. (கஉ)

மன்றும்வாழ்வேமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (கங)

பொய்யென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (கச)

தாயினுநல்லதயாளுவேநின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ. (கரு)

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலென்றுன்னுநினைவுவரக்காண்பேனோ. (௧௬)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (௧௭)

வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுகெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (௧௮)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (௧௯)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௦)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௧)

ஆடுகறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨௪)

ஓடுங்கருத்தொடுங்கவுள்ளுணர்வுதோன்றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௨௫)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்குநுண்ணறிவுகாண்பேனோ. (௨௬)

இவ்வுடம்புநீங்குமுனேயெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேனோ. (௨௭)

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிற்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ. (௨௮)

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயென்சண்ணேயென்
னுண்ணிறைந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ. (உ௯)

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩0)

வீணேபிறந்திறந்துவேசற்றேனுசையறக்
காணேனிறைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ. (௩௨)

எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான்றெருகுத்திரங்கக்காண்பேனோ. (௩௩)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையுங்காண்பேனோ. (௩௪)

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்ததென்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனோ. (௩௫)

தினையத்தனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பரம்பொருணீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (௩௬)

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங்கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ. (௩௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங்கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கினலாகாதோ. (௧)

என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ. (௨)

பொய்ம்மயமேயானபுரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. (௩)

மட்டில்லாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. (ச)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. (ரு)

மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ. (சு)

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ்சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (எ)

சோதியேயநந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (கூ)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுநின்னுடன்யானிற்கவைத்தாலாகாதோ. (க0)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லலிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
னேசப்புணைத்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (கஉ)

பாசநிகளங்களெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவெனைவாவென்றிரங்கினாலாகாதோ. (கங)

ஓயாவுள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (கச)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பனென்றாலாகாதோ. (கரு)

விண்ணாரக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாரநின்னிறைவைக்காணவைத்தாலாகாதோ. (கசு)

சேராமற்சேர்ந்துநின்றுசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரொனநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (௧௭)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (௧௮)

மூலவிருள்சால்வாங்கமூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடுவித்தாலாகாதோ. (௧௯)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமுளைக்கி
லூற்றமுறுமென்னவதிலுண்மைசொன்னாலாகாதோ. (௨௦)

கையுங்குவித்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றாட்கேழயடிமைநின்றாலாகோதோ. (௨௧)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதென்னைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)

பணியற்றுநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ. (௨)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நாய்க்குங்கடையானேனாதாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௫)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுன்னைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. ()

வாதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (உ)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (௩)

உள்ளக்குறையாவகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (௪)

அண்டனேயண்டரமுதேயென்னுருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (௫)

பாராதேநின்றுபகையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (௬)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே. (௧)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (உ)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (௩)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே. (௪)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாவித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (க)

பண்டொருகானின்பாற்பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (௨)

கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணாவோகாணாவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே. (௩)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. (௪)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டனையே. (௫)

மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமவுனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (௬)

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக்கண்ணுடையாய்நின்பணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே. (௭)

முன்னளவில்கண்மூயன்றானிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (அ)

நெஞ்சகம்வேறாகிநினைக்கவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாறெவ்வாறே. (௯)

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. (௧௦)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமூட்டவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தைபெருமானே. (௧௧)

வல்லாளாமோனாநின்வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனானெவ்வண்ணமுய்வேனே. (௧௨)

வாக்குமனமுமவுனமுறவெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்தநூலறிவிலுண்டாமோ. (கங)

ஒன்றாய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனை நீநீங்கற்கெளிதாமோ. (கச)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (கரு)

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னாலறியுந்தரமாமோ. (கசு)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ. (கஎ)

பற்றினைப்பற்றுமெந்தாய்பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ. (கஅ)

ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. ()

காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (உ0)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (உக)

திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்ந்நூல்புலம்புவரோ. (உஉ)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணுமலெந்தாய்சுழல்வேனோ. (உங)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
றாராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னோ. (உச)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (க)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
ஞெழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (உ)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (ங)

பாடுகின்றபனுவல்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவழகனே. (க)

அத்தனென்றநின்னையே - பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே - வைத்ததென்னவாரமே. (உ)

சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே - தந்திரங்குதானுவே. (ங)

அண்டரண்டம்யாவுநீ - கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகனாயுமே. (ச)

அன்னைபோலவருணமிருந்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி - எனக்
கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ்
சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி - அவன்
சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னாண்டிதோழி...சங்கர.

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச்
சூதாய்த்தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி
முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுக
முற்றச்செய்தேயென்னைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி...சங்கர.()

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப்
பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே
பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன் - சற்றும்
பேசாதகாரியம்பேசினான்றோழி ....சங்கர. (௩)

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் - சுத்தப்
பேயங்கமாகிப்பிதற்றித்திரிந்தேன்
ஆசாபிசாசைத்துரத்தி - ஐய
னடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டாடி.........சங்கர. (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ
னாகியமேனியிலன்பைவளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட் - சற்றும்
வாய்பேசாவண்ணமரபுஞ்செய்தாண்டி...... ..சங்கர. (௫)

மரபைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் - இதை
வாய்விட்டுச்சொல்லிடின்வாழ்வெனக்கில்லை
கரவுபுருஷனுமல்லன் - என்னைக்
காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காண்மின்னே.. ......சங்கர. (௬)

கடலின்மடைவிண்டதென்ன - இரு
கண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய
உடலும்புளகிதமாக - என
துள்ளமுருகவுபாயஞ்செய்தாண்டி..............சங்கர.(எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - உற்ற
வுணர்வதுவாயுன்னுளங்கண்டதெல்லாந்
தள்ளெனச்சொல்லியென்னையன் - என்னைத்
தானாக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி.....சங்கர.(அ)

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிப்
பாரிந்திரியங்கரணநீயல்லை
ஆராயுணர்வுநீயென்றான் - ஐய
னன்பாயுரைத்தசொல்லானந்தந்தோழி.........சங்கர. (௯)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன் - ஐய
னானந்தமோனனருட்குருநாதன்
தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் - என்னைத்
தானறிந்தேன்மனந்தானிறந்தேனே...........சங்கர. (க0)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த - எனக்
கெவ்வணம்வந்ததென்றெண்ணியான்பார்க்கில்
மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற - வஞ்ச
மாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி ....சங்கர. (கக)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ - தெய்வ
மவுனகுருவாகிவந்துகைகாட்டி
எனதாம்பணியறமாற்றி - அவ
னின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவைத்தாண்டி ...சங்கர. (கஉ)

அருளாலெவையும்பாரென்றான் - அதை
யறியாதேசுட்டியென்னறிவாலேபார்த்தேன்
இருளானபொருள்கண்டதல்லால் - கண்ட
வென்னையுங்கண்டிலனென்னேடிதோழி......சங்கர.(கங)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா - உள்ளத்
தெண்ணாதவண்ணமிரண்டறநிற்கச்
சொன்னதுமோவொருசொல்லே - அந்தச்
சொல்லால்விளைந்தசுகத்தையென்சொல்வேன்...சங்கர. ()

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்த
வெட்டவெளிநண்ணித்தட்டவிருளாங்
களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன் - ஐயன்
களையன்றிவேறொன்றுங் கண்டிலன்றோழி...சங்கர.(கரு)

கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை - இரு
கண்காணநீங்கவுங்கண்டோந்துயிறான்
கொண்டார்போற்போனாலும்போகும் - இதிற்
குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி...........சங்கர.(கசு)

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்த
நாதாந்தமோனமாநாட்டந்தந்தேசஞ்
சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லான்
றாளாலென்றலைமீதுதாக்கினான்றோழி........சங்கர. (கஎ)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு
தன்னிற்சிறியவென்னைத்தன்னருளாற்
போக்குவரவற்றிருக்குஞ் - சுத்த
பூரணமாக்கினான்புதுமைகாண்மின்னே......சங்கர. (கஅ)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழி
லத்தனைவைத்துமெள்ளத்தனையேனுந்
தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன் - உள்ள
சாக்ஷியைச்சிந்திக்கத்தக்கதுதோழி............சங்கர. (ககூ)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச்
சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே
எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட
யான்றானிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே ....சங்கர. (உ0)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சி
தானந்தசோதியகண்டவடிவாய்
ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்ன
ரொன்றென்றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ...சங்கர(உக)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இதை
யேதுக்குமெய்யென்றிருந்தீருலகீர்
ஒன்றுமறியாதநீரோ - யம
னோலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ......சங்கர. (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல
மூறித்ததும்புமுடலைமெய்யென்று
கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ - அருட்
கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாவோ...சங்கர.

வேண்டாவிருப்பும்வெறுப்பும் - அந்த
வில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம்
ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று
மசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே ...சங்கர. (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை
யாதொன்றறியாதவங்கதேசத்தில்
வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கி - உள்ள
வான்பொருடோற்கவோவந்தேனான்றோழி...சங்கர.(உரு)

வந்தவரவைமறந்து - மிக்க
மாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாழும்
இந்தமயக்கையறுக்க - எனக்
கெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள்கொடுத்தான்...சங்கர.

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் - யம
வாதைக்கனலைவளர்க்குமெய்யென்றே
வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின்
மிக்கோர்துறக்கைவிதியன்றோதோழி.........சங்கர. (உஎ)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாம் - சுத்த
வெயின்மஞ்சளென்னவேவேதாகமங்கள்
மதிக்குமதனைமதியார் - அவர்
மார்க்கந்துன்மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமோமானே...சங்கர. ()

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம் - மனத்
தூயர்க்குப்பற்றாதுசொன்னேன்சனகன்
தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் - அவன்
றானந்தமானசதானந்தனன்றோ...... ....சங்கர. (உகூ)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக்
கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே
நின்றாற்றெரியுமெனவே - மறை
நீதியெம்மாதிநிகழ்த்தினனன்றோதோழி.....................(௩0)

சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ-சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
௫ யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி

யண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
யேழுபிறவியிற்றுழாதோங்கு
மனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
வணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
வேழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
யெவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
யின்பமெனவேதுன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியேதேகநானென
வறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசுவர்க்கமு
மாலறவகுத்தனையேலும்வண்ண
மமையாக்காதலிற்சமயகோடி
யறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
வங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
யிமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென்
வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென்பனவுமன்றியுருவென்பனவுமன்றி
யகமும்புறமுமன்றிமுறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றிநிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையொன்றெனவிளம்பவிமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்துவிபுலம்பெறவளர்ந்து
ச்பலஞ்சபலமென்றுளறிவினர்காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய் (௫)
அனலொன்றிடவெரிந்துபுகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவமிழ்ந்துமடிவிலதுதை
சருவும்பொழுதுயர்ந்துசலனம்படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றெரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றியவளென்பதுவுமன்றி
யதுவென்பதுவுமன்றியெழில்கொடுலாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே (௰)
இருளென்பதுவுமன்றியொளியென்பதுவுமன்றி
யெவையுந்தனுளடங்கவொருமுதலாகு
முளதென்பதுவுமன்றியிலதென்பதுவுமன்றி
யுலகந்தொழவிருந்தவயன்முதலோர்கள்
எவருங்கவலைகொண்டுசமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கியருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே (௰௫)
எனதென்பதையிகழ்ந்தவறிவின்றிரளினின்று
மறிவொன்றெனவிளங்குமுபயமதாக
வறியுந்தரமுமன்றுபிறியுந்தரமுமன்று
வசரஞ்சரமிரண்டினொருபடியாகி
எதுசந்ததநிறைந்ததெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்களசுபங்கொள்சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ (௨௰)
பூருவங்குலவுகின்றமடமங்கையர்தொடங்கு
கபடந்தனில்விழுந்துகெடுநினைவாகி

வலையின்புடைமறிந்தமறியென்றவசமுண்டு
　　வசனந்திரமுமின்றியவரிதழூறல்
பருகுந்தொழிலிணங்கியிரவும்பகலுமின்சொல்
　　பசரும்படிதுணிந்துகுழலழகாக
　　　　மாலைவகைபலசூடியுடனே (௭௫)

பதுமந்தனையிசைந்தமுலையென்றதையுகந்து
　　வரிவண்டெனவுழன்றுகலிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண்கிணிசிலம்புபுனைதண்டைகண்முழங்கு
　　மொலிநன்றெனமகிழ்ந்துசெவிகொளநாசி
பசுமஞ்சளின்வியந்தமணமுந்திடமுகர்ந்து
　　பவமிஞ்சிடவிறைஞ்சிவரிசையினூடு
　　　　காலின்மிசைமுடிசூடிமயலாய் (ஜ)

மருளும்தெருளும்வந்துகதியென்பதைமறந்து
　　மதனன்சலதிபொங்கவிரணமதான
வளிபுண்டனைவளைந்துவிரல்கொண்டுறவளைந்து
　　சுரதஞ்சுகமிதென்றுபரவசமாகி
மருவுந்தொழின்மிகுந்துதினமுந்தினமும்விஞ்சி
　　வளரும்பிறைகுறைந்தபடிமதிசோர
　　　　வானரமதெனமேனிதிரையாய் (ஜ௫)

வயதும்படவெழுந்துபிணியுந்திமிதிமென்று
　　வரவுஞ்செயலழிந்துளிருமலுமாகி
யனமுஞ்செலுதலின்றிவிழியுஞ்சுடர்களின்று
　　முகமுங்களைகளின்றுசரியெனநாடி
மனையின்புறவிருந்தவினமுங்குலைகுலைந்து
　　கலகஞ்செயவிருண்டயமன்வரும்வேளை
　　　　யேதுதுணைபழிகாரமனமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்முற்றியது.

ஆக பாடல் - கசருஉ.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவரியற்றிய

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்நாடகநடித்துற்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தவித்திலாவித்து
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளாஞானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக்குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்
பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை

யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்கு
சுகனையகண்டத்துவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாட்சி
செழுந்தமிழப்பனைச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத்திறைவனையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவளுதி
சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழலசையாக்ககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாட்சியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
லாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரெள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென
வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணதி
துள்ளுமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
யரியவுரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுதோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி

யாலைக்கரும்புபாகமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
றன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளுமபேதமாயிருந்து
மிருதிறனென்னுமியலுமுண்டென்றோ
னருளெனக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுரைத்தோன்
சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
யொத்தலாற்சதசத்துனக்கெனவுரைத்தோ
னாணவமறாவிடினருளுறாதென்னக்
காணருநேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
சென்மமுள்ளளவுந்தீராதிழுக்குங்
கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள
லுளதிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
வளமிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்துமிதயமடக்கிய
வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றோன்
றுறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
றறவகையறியானஞ்ஞானியென்றோ

னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
பிறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
னத்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின்றோற்றமென்றுரைத்தோ
னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
யாறுமறுதியென்றறிஞருக்குரைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாநிதி
தருமமுந்தானமுந்தவமும்புரிபவர்க்
குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
றன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
றான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெறுங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றாளுமறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழுயாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்னுவிறைவனெம்பெருமான்
றானவனாகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்

மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய
னதுநானெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமையெனச்சொன்னோன்
சுதனேகுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துறுநிருபரெல்லாந்தொழு
மிராஜயோகத்திறையிராஜயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெண்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்கநடுநிலைசத்திய
மில்லையென்றுமெலவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணமெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
னாலடிமேவுமரசிலையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமவுனிதிடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு
மூலன்மரபின்முளைத்தமவுனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்

வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னக்கனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போடவசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணடுக்குறவேயுருகியேசற்றுத்
தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றேயடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினிக்
கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்
திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகரநளினமியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்கவின்குறுவெயர்வுற

விளநிலாவெனவேயிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற
வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
சித்தெனச்சிவகதிதேர்ந்தவருரைப்பப்
பாத்திரமாடப்பரிவுடனாடிச்
சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
வல்லவனெனவேமன்னுயிர்க்காக
வெல்லையிலன்பணிவனெனவிளங்கி
யீனவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானநூன்மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க
வருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர்ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
கதிர்விழியொளியுறக்கலத்தல்சித்தாந்த
விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியரைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
சிதம்பரநேர்மைதிறமாவுரைத்திறை
பதம்பரவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிக்கியஞ்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென்
னெஞ்சழுத்தியகுருநீதிமாதவ
னெல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
றிருவருளுருவெனத்தெரிந்திடவுரைத்தோன்

குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோத
னைந்தமூர்த்திசளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறத்தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதா
னேதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்தோன்
கல்லானைகன்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றே
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றே
னெவ்வணமெவரெவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கேயொருசிவனாட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்
விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பறித்துக்
கருப்புகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாதியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்தவுயர்குணபூதர
னத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
றிருமகண்மருவியதிகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன்மருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்
தண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
னிருபதமுப்போதிறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

தாயுமானவர்தாளிணைவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

முருகக்கடவுடுணை.

அரும்பதவகராதி.

அசங்கம்-பற்றின்மை.
அசனி-இடி.
அணிமா-ஆன்மாவாதல்.
அணுபட்சம்-ஆன்மவர்க்கம்.
அண்டசம்-முட்டையிற்பிறவி
அத்துவா-கூட்டம்.
அத்துவிதம்-இரண்டன்மை.
அவசம்-பரவசம்.
அவித்தை-அஞ்ஞானம்.
அளவை-பிரமாணம்.
அனுசூதம்-தொடர்ச்சி.
ஆலம்பம்-பிடிப்பு.
ஆனாமை-கெடாமை.
இயமம் - கொல்லாமைமுதலி[ய.
இராவணாகாரம்-பயங்கரம்.
உபரதி-வெறுப்பு.
உபசாந்தம்-அமரிக்கை.
உபலம்-படிகம்.
உன்மனி-ஓர்சத்தி.
எழுநா-அக்கினி.
ஓலக்கம்-சபை.
ஔவியம்-பொறாமை.
கண்ணி-வலை.
கந்துகம்-கட்டுத்தறி.
கருப்பு-கரும்பு.
கவ்வை-பொறாமை.
கராக்கிரகம்-காவற்கூடம்.
கிள்ளாக்கு-அதிகாரம்.
குடிலம்-வஞ்சகம்.
குண்டலி-குடிலாசத்தி.
குத்திரம்-பொய்.
குளிகை-மாத்திரை.
கேவலம்-மறைப்பு.
கொட்டம்-அகந்தை.
கோசரம்-விஷயம்.
கௌவை-பழிமொழி.
சகலம்-நினைவு.
சங்கற்பம்-விருப்பம்.
சங்கேதம்-கட்டுப்பாடு.
சஞ்சிதம்-கட்டுப்பட்டவினை.
சடக்கை-தேகம்.
சதசத்து-ஆன்மா.
சதிர்-வல்லமை.
சபலம்-நன்மை.
சமாதி-நிஷ்டை.
சம்புபட்சம்-சிவவர்க்கம்.
சவி-காந்தி.
சாசுவதம்-கேடின்மை.
சாட்டை-கயறு.
சாந்தபதம்-ஒடுக்கநிலை.
சார்வாகன்-நாஸ்திகன்.
சாலம்பம்-பற்றுக்கோடு.
சாலேகம்-பலகணிவாயல்.
சித்தாந்தம்-முடிந்தமுடிபு.
சித்து-ஞானம்.
சில்-ஓடு.

சிற்சத்தி-ஞானசத்தி.
சேதா-தாய்ப்பசு.
சொச்சம்-நிர்மலம்.
சோங்கு-கப்பல்.
சோமவட்டம்-சந்திரமண்டலம்.
சௌபானம்-படி.
சூறை-கொள்ளை.
ஞாதுரு-ஆன்மா.
ஞானம்-அறிவு.
ஞேயம்-சிவம்.
தடத்தம்-அருகு, கரை.
தட்டு-வஞ்சகம்.
தாயகம்-தாய்வீடு.
தாரகம்-ஆதாரம்.
திகந்தம்-திக்கின்முடிவு.
திமிரம்-இருள்.
திரோதம்-மறைவு.
துரியம்-நான்காவதவத்தை.
தேசோமயம்-சோதியின்சொரூபம்.
நாதம்-தொனி. அதாவது இரண்டு கட்டைவிரலினாலே இரண்டு காதை மூடிக்கொண்டால் உள்ளேகேட்கும் ஒலி.
நிகளம்-சங்கிலி.
நிட்களம்-அருவம்.
நியமம்-தவமுதலிய.
நிரஞ்சனம்-தோஷமின்மை.
நிராமயம்-நோயின்மை.
நிராலம்பம்-பிடிப்பிலாமை.
நீலன்-குரூரன்.
நுழைவு-குகை.
நெட்டை-நெடுமை.
நேட்டு-வீண்.
பசுத்துவம்-பசுத்தன்மை.
பணதி-ஆபரணம்.
பரிபாகம்-பக்குவம்.
பவிசு-திறமை.
பவுரி-கூத்து.
பாதரசம்-இரசம்.
புட்கலம்-பரிபூரணம்.
பூரை - போதும், ஒன்றுமிலாமை.
பொத்தம்-ஒடுக்கம்.
போதம்-ஞானம்.
பௌதிகம்-பூதசம்பந்தம்.
மடிமை-குற்றம்.
மனு-விண்ணப்பம்.
முறி-எழுதுமோலை.
மூலக்கனல்-மூலாக்கினி.
மோனம்-மௌனம்.
வட்டு-சூதாடுகருவி,வெல்லம்
வாச்சியம்-சொற்பொருள்.
வாரம்-அன்பு.
வாசாயம்-பொய்.
விகசித்தல்-மலர்தல்.
விகற்பம்-வெறுப்பு.
விதண்டை-மாறுபாடு.
விடக்கு-மாமிசம்.
விந்து-ஸ்வரம், வர்ணம், நிவர்த்திகலை முதலிய கலைகளை தோன்றியொடுங்குமிடம்.
விபுலம்-விசாலம்.
வியோமம்-ஆகாயம்.
விலாழி-யானைக்கையுமிழ்நீர்.
வெட்டு-கடுமை.
வேதாந்தம்-மறைமுடிவு.